

BẢN DỊCH TIN MỪNG MÁCCÔ DÙNG CHO VIỆC NGHIÊN CỨU¹

Máccô 1,1-13: Lời tựa:

Giai đoạn dọn đường sứ vụ của Đức Giêsu

¹ Khởi đầu Tin mừng Đức Giêsu Kitô, [Con Thiên Chúa]. ² Như đã chép trong sách ngôn sứ Isaia: Nay Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Con, người sẽ dọn đường cho Con. ³ Có tiếng người hô trong hoang địa: Hãy dọn con đường của Đức Chúa, hãy sửa cho thẳng lối đi của Người. ⁴ Gioan Tẩy Giả đã xuất hiện trong hoang địa, và rao giảng phép rửa sám hối để được tha tội. ⁵ Từ khắp miền Giuđê và mọi người thành Giêrusalem kéo đến với ông. Họ nhờ ông làm phép rửa cho họ trong sông Giođan mà thú tội của họ. ⁶ Gioan mặc áo lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da, ăn châu chấu và mật ong rừng. ⁷ Ông rao giảng: “Có Đấng quyền thế hơn tôi sẽ đến sau tôi, tôi không đáng cúi xuống cởi quai dép cho Người. ⁸ Tôi thì tôi làm phép rửa cho anh em trong nước, còn Người, Người sẽ làm phép rửa cho anh em trong Thánh Thần”.

⁹ Và xảy ra hồi ấy, Đức Giêsu từ Nazareth miền Galilê đến, và được Gioan làm phép rửa trong Giođan. ¹⁰ Vừa lên khỏi nước, Người thấy các tầng trời xé ra, và Thần Khí như chim bồ câu ngự xuống trên

¹ Bản dịch phần lớn lấy theo: Giuse Lê Minh Thông, O.P. *Tin Mừng Máccô song ngữ Hy Lạp - Việt*, Trung Tâm Học Vấn Đa Minh, 2008.

Người.¹¹ và một tiếng phát ra từ trời: “[Con] là Con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về [Con]”.

¹²Thần Khí liền đẩy Người vào hoang địa. ¹³Người ở trong hoang địa bốn mươi ngày, chịu Satan cám dỗ, giữa loài dã thú, và các thiên sứ hầu hạ Người.

Máccô 1,14-15: Lời công bố khởi đầu

¹⁴Sau khi Gioan bị nộp, Đức Giêsu đến miền Galilê rao giảng Tin mừng của Thiên Chúa. ¹⁵Người nói: “Thời kỳ đã mãn, và Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần. Anh em hãy sám hối và hãy tin vào Tin mừng”.

Máccô 1,16-20: Kêu gọi các môn đệ đầu tiên

¹⁶Đang đi dọc theo biển hồ Galilê, Người thấy Simôn và Anrê, anh của Simôn đang quăng lưới xuống biển, vì họ là những ngư phủ. ¹⁷Đức Giêsu nói với họ: “Hãy theo tôi, tôi sẽ làm cho các anh thành những ngư phủ lưới người”.¹⁸ Ngay lập tức họ bỏ chài lưới đi theo Người. ¹⁹Đi xa hơn một chút, Người thấy Giacôbê, con ông Dêbêđê, và Gioan em của [Giacôbê]. Họ đang vá lưới trong thuyền. ²⁰Tức khắc Người gọi họ. Họ bỏ lại cha của họ là ông Dêbêđê trên thuyền với những người làm công mà đi theo Người.

Máccô 1,21-28: Tại hội đường, Đức Giêsu giảng dạy với quyền hành

²¹Họ vào Caphácnaum, và tức khắc vào trong hội đường ngày sabát, Người giảng dạy. ²²Họ sửng sốt về lời giảng dạy của Người, vì Người giảng dạy họ như một Đấng có thẩm quyền, chứ không như các kinh sư. ²³Lập tức, trong hội đường của họ, có một người bị thần ô uế nhập, người đó la lên nói ²⁴: “nào có gì giữa chúng tôi và ông, Ông Giêsu Nazareth? Ông đến tiêu diệt chúng tôi sao? Tôi biết ông là ai: [ông là] Đấng Thánh của Thiên Chúa” ²⁵Nhưng Đức Giêsu quát mắng nó và nói: “Câm đi, và hãy xuất khỏi người này” ²⁶Thần ô uế lay mạnh người ấy, thét lên một tiếng, và nó xuất khỏi anh ta. ²⁷

Mọi người đều kinh ngạc đến nỗi họ bàn tán với nhau và nói: “Điều này nghĩa là gì? Giáo huấn mới mẻ, [đạy] với uy quyền. Ông ấy ra lệnh cho cả các thần ô uế và chúng tuân lệnh Người”²⁸ danh tiếng Người lập tức lan ra mọi nơi, đến khắp cả vùng lân cận miền Galilê.

Máccô 1,29-34: Chữa bệnh trong nhà ông Simôn và ông Anrê

²⁹ Ra khỏi hội đường, lập tức Người đến nhà Simôn và Anrê, cùng với Giacôbê và Gioan.³⁰ Mẹ vợ của Simôn nằm liệt vì cảm sốt. Tức khắc họ nói với Người về bà.³¹ Đến gần, Người cầm lấy tay bà mà đỡ dậy; cơn sốt đã rời khỏi bà và bà phục vụ họ.

³² Chiều đến, khi mặt trời đã lặn, người ta đem đến cho Người mọi kẻ ốm đau và những người bị quỷ ám.³³ Cả thành tụ họp lại trước cửa.³⁴ Người chữa nhiều kẻ ốm đau mắc đủ thứ bệnh tật, và trừ nhiều quỷ, Người không cho quỷ nói, vì chúng biết Người.

Máccô 1,35-39: Cầu nguyện trong hoang địa và sứ vụ tại Galilê

³⁵ Sáng sớm, lúc trời còn tối mịt, Người đã dậy, và ra đi đến một nơi hoang vắng, Người cầu nguyện ở đó.³⁶ Simôn đi tìm Người cùng các bạn của ông ấy.³⁷ Khi họ gặp Người, họ nói với Người: “Mọi người đang tìm Thầy”.³⁸ Người bảo các ông: “Chúng ta hãy đi nơi khác, đến các làng mạc chung quanh, để Thầy rao giảng ở đó nữa, vì Thầy ra đi để [làm] việc đó”.³⁹ Rồi Người đi rao giảng trong các hội đường của họ, trong khắp miền Galilê và trừ quỷ.

Máccô 1,40-45: Thanh tẩy cho một người phong hủi

⁴⁰ Có một người bị phong hủi đến gặp Người, anh ta van xin Người, [anh ta quỳ xuống] và nói với Người: “Nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho tôi sạch”.⁴¹ Người chạnh lòng thương giơ tay đung vào anh ta và nói với anh ta: “Tôi muốn, anh hãy được sạch”.⁴² Ngay lập tức, bệnh phong hủi biến khỏi anh ta, và anh ta được sạch.⁴³

Rồi Người nghiêm giọng đuổi anh đi ngay,⁴⁴ và nói với anh ta: “Coi chừng, đừng nói gì với ai, nhưng anh hãy đi trình diện với tư tế, và vì anh đã được sạch, anh hãy tiến dâng những gì Môsê đã truyền, để làm chứng trước mặt họ”.⁴⁵ Nhưng vừa đi khỏi, anh ta đã bắt đầu rao giảng khắp nơi, và loan truyền lời ấy, đến nỗi Người không thể công khai đi vào thành, Người đành ở những nơi hoang vắng bên ngoài và người ta từ khắp nơi đến với Người.

Máccô 2,1-13: Đức Giêsu chữa người bại liệt

¹ Sau vài ngày, Người lại vào Caphácnaum. Nghe tin Người ở nhà,² người ta tụ tập lại, đông đến nỗi không có chỗ chứa, ở cửa cũng không còn chỗ, và Người nói Lời cho họ.³ Người ta đem đến cho Người một kẻ bại liệt, có bốn người khiêng.⁴ Không thể đưa đến cho Người vì đám đông, họ dỡ mái nhà, phía trên chỗ của Người, thành một lỗ hổng, họ thả người bại liệt nằm trên chõng xuống.⁵ Thấy lòng tin của họ, Đức Giêsu nói với người bại liệt: “Này con, các tội của con đã được tha”.⁶ Nhưng có mấy kinh sư đang ngồi đó, họ nghĩ trong lòng:⁷ “Tại sao ông này nói như vậy? Ông ta phạm thượng! Ai có quyền tha tội, ngoài một mình Thiên Chúa?”⁸ Ngay lập tức, Đức Giêsu biết trong tâm trí của Người là họ đang nghĩ trong lòng họ như thế, Người nói với họ: “Tại sao các ông nghĩ những điều ấy trong lòng các ông?⁹ Điều nào dễ hơn: nói với người bại liệt: “Các tội của con đã được tha”, hay nói: “Hãy đứng dậy, hãy vác lấy chõng của con và hãy đi?”¹⁰ Nhưng để các ông biết: Con Người có quyền tha tội dưới đất, -Người nói với người bại liệt,-¹¹ Ta bảo con, hãy đứng dậy, hãy vác lấy chõng của con và hãy đi về nhà của con”¹² Anh ta đứng dậy, và lập tức vác chõng đi ra trước mặt mọi người, khiến mọi người đều sửng sốt, tôn vinh Thiên Chúa và nói: “Chúng ta chưa bao giờ thấy như thế”

¹³ Người lại đi ra bờ biển hồ. Tất cả đám đông đến với Người, và Người dạy dỗ họ.

Máccô 2,14-17: Tiệc với phường thu thuế và những người tội lỗi

¹⁴ Đi ngang qua, Người thấy Lêvi là con ông Anphê, đang ngồi ở trạm thu thuế. Người nói với ông: “Anh hãy theo tôi” Ông đứng dậy đi theo Người.

¹⁵ Xảy ra là Người dùng bữa tại nhà ông ấy. Nhiều người thu thuế và người tội lỗi cùng ăn với Đức Giêsu và các môn đệ của Người, vì họ đồng đạo và họ đi theo Người. ¹⁶ Những kinh sư thuộc nhóm Pharisiêu thấy Người ăn uống với những kẻ tội lỗi và những người thu thuế, họ nói với các môn đệ của Người: “Ông ấy ăn uống với những người thu thuế và những kẻ tội lỗi sao?” ¹⁷ Nghe vậy, Đức Giêsu nói với họ: “Những người khoẻ mạnh không cần thầy thuốc, nhưng những người đau ốm thì cần. Tôi không đến kêu gọi những người công chính, nhưng [kêu gọi] những người tội lỗi”.

Máccô 2,18-22: Tranh luận về việc ăn chay

¹⁸ Bấy giờ các môn đệ của Gioan và các người Pharisiêu đang ăn chay; họ đến và nói với Người: “Tại sao các môn đệ của Gioan và các môn đệ của những người Pharisiêu ăn chay, nhưng các môn đệ của Ông không ăn chay?” ¹⁹ Đức Giêsu nói với họ: “Chẳng lẽ khách dự tiệc cưới lại có thể ăn chay, trong khi chàng rể còn ở với họ sao? Bao lâu chàng rể còn ở với họ, họ không thể ăn chay. ²⁰ Nhưng sẽ đến những ngày khi chàng rể bị đem đi khỏi họ, và bấy giờ họ sẽ ăn chay trong ngày đó. ²¹ Chẳng ai lấy vải mới vá áo cũ, như vậy, miếng vá mới thêm vào kéo vải cũ, và chỗ rách lại càng tệ thêm. ²² Cũng không ai đổ rượu mới vào những bầu da cũ, như vậy, rượu sẽ làm rách các bầu da, rượu và các bầu da đều hư mất. Nhưng rượu mới, vào những bầu da mới!”.

Máccô 2,23-28: Các môn đệ bứt lúa

²³ Và xảy ra vào ngày sabát, Người đi băng qua một cánh đồng lúa, các môn đệ của Người bắt đầu mở đường bằng bứt gié lúa. ²⁴

Những người Pharisêu nói với Người: “xem kìa, ngày sabát mà họ làm điều không được phép?”²⁵ Người nói với họ: “Các ông chưa bao giờ đọc sao? Đavít đã làm gì, khi ông và thuộc hạ bị thiếu thốn và đói bụng?²⁶ Ông ấy vào nhà Thiên Chúa dưới thời thượng tế Abiatha, ông ấy đã ăn bánh dâng tiến, thứ bánh này không ai được phép ăn ngoại trừ các tư tế, và ông ấy cũng đã cho các thuộc hạ”.²⁷ Và Người nói với họ: “Ngày sabát được lập ra cho con người, chứ không phải con người cho ngày sabát.²⁸ Bởi đó, Con Người là chủ của ngày sabát”.

Máccô 3,1-6: Đức Giêsu chữa người bị bại tay

¹ Và Người lại vào hội đường. Ở đó có một người bị bại tay.² Họ chăm chú nhìn Người, xem Người có chữa người ấy ngày sabát không, để tố cáo Người.³ Người nói với người có một tay bị bại: “Anh trỗi dậy, ra giữa đây!”⁴ Và Người nói với họ: “Ngày sabát, được phép làm điều lành hay làm điều dữ, cứu mạng sống hay giết chết?” Nhưng họ làm thinh.⁵ Đức Giêsu giận dữ rảo mắt nhìn họ, buồn phiền vì lòng họ chai đá. Người nói với người ấy: “Anh hãy giơ tay ra!”. Người ấy giơ ra, và tay của anh ta được bình phục.⁶ Ra khỏi đó, lập tức những người Pharisêu với phe Hêrôđê bàn mưu chống lại Người, họ tìm cách giết Người.

Máccô 3,7-12: Bản tóm tắt các cuộc chữa lành và trừ quỷ bên bờ hồ

⁷ Đức Giêsu cùng với các môn đệ của Người lánh về phía Biển Hồ. Nhiều đám đông [đi theo Người] từ miền Galilê, từ miền Giuđê,⁸ từ Giêrusalem, từ xứ Iđumê, vùng bên kia Giođan và phụ cận Tia và Xidôn. Nhiều đám đông nghe biết những gì Người làm, đã đến với Người.⁹ Người nói với các môn đệ của Người dành sẵn cho Người một chiếc thuyền nhỏ, để khỏi bị đám đông chen lấn Người.¹⁰ Vì Người đã chữa lành nhiều người, nên nhiều người có bệnh đổ xô đến với Người, để sờ vào Người.¹¹ Còn các thân ô uế, hễ thấy Người thì sấp

mình dưới chân của Người và kêu lên: “Ông là Con Thiên Chúa!”¹²
Và Người căm giận chúng để chúng không làm Người bị lộ.

Máccô 3,13-19: Đức Giêsu thành lập Nhóm Mười Hai

¹³ Rồi Người lên núi gọi đến với Người những kẻ Người muốn, và họ đến với Người.¹⁴ Người thiết lập Nhóm Mười Hai, [những kẻ Người gọi là tông đồ] để các ông ở với Người và để Người sai các ông đi rao giảng,¹⁵ và có quyền trừ quỷ.¹⁶ [Người lập Nhóm Mười Hai] và đặt tên cho Simôn là Phêrô,¹⁷ Giacôbê con ông Dêbêdê, và Gioan em của Giacôbê -Người đặt tên cho họ là Bôanêghê, nghĩa là con của thiên lôi-,¹⁸ và Anrê, Philipphê, Batôlômêô, Mátthêu, Tôma, Giacôbê con ông Anphê, Tađêô, Simôn thuộc nhóm Nhiệt Thành,¹⁹ và Giuđa Ítcariôt là kẻ đã nộp Người.

Máccô 3,20-35: Tranh luận về các cuộc trừ quỷ và gia đình thật theo Đức Giêsu

²⁰ Người trở về nhà và đám đông lại kéo đến, đến nỗi họ không thể ăn bánh.²¹ Thân nhân của Người hay tin ấy, họ đến bắt Người, vì họ nói Người đã mất trí.²² Các kinh sư từ Giêrusalem xuống thì nói: Ông ấy có Bêendêbun và Ông ấy dựa vào thủ lãnh của quỷ mà trừ quỷ.

²⁴ Gọi họ đến, Người nói với họ bằng dụ ngôn: “làm sao Xatan có thể trừ Xatan? Nếu một nước chia rẽ chống lại mình, nước ấy không thể bền vững; ²⁵ nếu một nhà chia rẽ chống lại mình, nhà ấy không thể bền vững.²⁶ Nếu Xatan dấy lên chống lại mình, và chúng bị chia rẽ, thì không thể đứng vững, nhưng sẽ sụp đổ.²⁷ Không ai có thể vào nhà một người mạnh cướp của cái của nó, nếu không trói người mạnh ấy trước, rồi mới cướp nhà của nó.²⁸ “Amen, Tôi bảo các ông: những tội lỗi và những lời phạm thượng, dù nói phạm thượng nhiều đến mấy đi nữa, tất cả sẽ được tha cho con cái loài người.²⁹ Nhưng ai nói phạm thượng đến Thánh Thần, thì chẳng

được tha cho đến đời đời, người ấy mắc tội muôn đời”.³⁰ vì họ nói: “Ông ấy có thần ô uế”.

³¹ Mẹ của Người và anh em của Người đến, đứng ở ngoài, và cho gọi Người ra.³² Có một đám đông đang ngồi chung quanh Người, họ nói với Người: “Này, mẹ của Thầy và anh em của Thầy, [và chị em của Thầy] ở ngoài kia đang tìm Thầy!”³³ Người lên tiếng nói với họ: “Ai là mẹ của tôi? Ai là anh em tôi [của Tôi]?”³⁴ Rồi Người rảo mắt nhìn những kẻ ngồi chung quanh Người và nói: “Đây là mẹ của tôi, và anh em của tôi.³⁵ Ai thi hành ý muốn của Thiên Chúa, người ấy là anh em của Tôi, chị em của Tôi, và là mẹ của Tôi”.

Máccô 4,1-9: Dụ ngôn người gieo giống

¹ Người lại bắt đầu giảng dạy ở ven Biển Hồ. Nhiều đám đông tụ họp chung quanh Người, nên Người xuống thuyền trên Biển Hồ mà ngồi, còn tất cả đám đông thì ở trên đất, ven bờ Biển Hồ.² Người dùng dụ ngôn mà dạy họ nhiều điều. Trong lúc giảng dạy, Người nói với họ:³ “Các người hãy nghe đây! Này, người gieo giống đi ra gieo giống.⁴ Trong khi gieo, có hạt rơi xuống vệ đường, chim chóc đến ăn mất.⁵ Có hạt rơi trên sỏi đá, chỗ không có nhiều đất; nó mọc ngay, vì đất không sâu;⁶ và khi mặt trời mọc lên, nó bị cháy, và vì không có rễ nên bị chết khô.⁷ Có hạt rơi vào bụi gai, gai mọc lên làm nó chết nghẹt và không sinh hoa kết quả.⁸ Có những hạt lại rơi vào đất tốt, và sinh hoa kết quả, nó mọc lên, lớn lên và đem lại kết quả: hạt được ba mươi, hạt được sáu mươi, hạt được một trăm.”⁹ và Người nói: “Ai có tai để nghe thì hãy nghe! “

Máccô 4,10-12: Sự huyền nhiệm Triều đại Thiên Chúa và dụ ngôn

¹⁰ Khi Người ở một mình, những kẻ ở chung quanh Người cùng với Nhóm Mười Hai hỏi Người về các dụ ngôn.¹¹ Người nói với họ: “Mầu nhiệm Nước Thiên Chúa được ban cho anh em; nhưng những người kia là những kẻ ở ngoài, thì mọi sự xảy đến trong dụ

ngôn,¹² để họ nhìn đi nhìn lại mà không thấy, nghe đi nghe lại mà không hiểu, kéo họ trở lại và được tha thứ.”

Máccô 4,13-20: giải nghĩa về dụ ngôn người gieo giống

¹³ Và Người nói với họ: “Anh em không hiểu dụ ngôn này, thì làm sao hiểu được tất cả các dụ ngôn? ¹⁴ Người gieo giống là gieo lời. ¹⁵ Những kẻ thuộc loại ở bên vệ đường, nơi lời đã gieo xuống, là những kẻ vừa nghe thì ngay lập tức Xatan đến và lấy đi lời đã gieo nơi họ. ¹⁶ Những kẻ thuộc loại được gieo trên sỏi đá là những kẻ khi nghe lời lập tức vui vẻ đón nhận, ¹⁷ nhưng họ không có rễ nơi mình, họ nông nổi nhất thời; sau đó, xảy đến sự khốn khó hay bách hại vì lời, lập tức họ bị vấp ngã. ¹⁸ Những kẻ khác thuộc loại được gieo vào bụi gai là những kẻ thuộc loại đã nghe lời, ¹⁹ nhưng những lo lắng sự đời, bả vinh hoa phú quý và những đam mê khác đến bóp nghẹt lời và không sinh hoa kết quả gì. ²⁰ Những kẻ thuộc loại được gieo vào đất tốt, đó là những người nghe lời và đón nhận, và sinh hoa kết quả, kẻ được ba mươi, kẻ được sáu mươi, kẻ được một trăm.”

Máccô 4,21-25: Dụ ngôn cái đèn, đấu đong

²¹ Người nói với các ông: “Chẳng lẽ người ta mang đèn tới để đặt dưới cái thùng hay dưới gầm giường? Chẳng phải là để đặt trên đế sao? ²² Vì chẳng có gì che giấu mà không được tỏ bày, chẳng có gì bí ẩn mà không được đưa ra ánh sáng. ²³ Ai có tai nghe thì hãy nghe!” ²⁴ Người nói với các ông: “Hãy xem xét điều anh em nghe. Anh em đong bằng đấu nào, anh em sẽ được đong bằng đấu ấy, và anh em sẽ được cho thêm. ²⁵ Vì ai có, người ấy sẽ được cho thêm; ai không có, cái người ấy có cũng sẽ bị lấy mất.”

Máccô 4,26-29: Dụ ngôn hạt giống tự mọc lên

²⁶ Và Người nói: “Chuyện Nước Thiên Chúa thì cũng tựa như một người vãi hạt giống xuống đất. ²⁷ Người ấy ngủ hay thức, ban đêm

hay ban ngày, hạt giống vẫn nảy mầm và mọc lên, người ấy không biết bằng cách nào.²⁸ Đất tự động sinh ra kết quả: trước hết là mọc lên, rồi trở đòng đòng, rồi đầy hạt nơi gié lúa.²⁹ Khi lúa chín, lập tức người ấy đem liềm hái ra, vì mùa gặt đã đến”.

Máccô 4,30-32: Dụ ngôn hạt cải

³⁰ Và Người nói: “Làm sao chúng ta so sánh Nước Thiên Chúa, hay lấy dụ ngôn nào mà hình dung nó? ³¹ Cũng giống như hạt cải, khi nó được gieo xuống đất, nó nhỏ hơn mọi thứ hạt trên mặt đất.³² Khi nó đã được gieo, nó mọc lên và trở thành lớn hơn mọi thứ rau, trở những cành lớn, đến nỗi chim trời có thể làm tổ dưới bóng của nó”.

Máccô 4,33-34: Kết luận về các dụ ngôn

³³ Với nhiều dụ ngôn tương tự, Người nói lời cho họ, theo như họ có thể nghe.³⁴ Người không nói với họ nếu không dùng dụ ngôn. Nhưng khi ở riêng, Người giải nghĩa mọi điều cho các môn đệ của Người.

Máccô 4,35-41: Sóng gió lặng im

³⁵ Và ngày hôm ấy, khi chiều đến, Người nói với các ông: “Chúng ta sang bờ bên kia”³⁶ Bỏ đám đong ở lại, các ông chở Người đi, vì Người đang ở trên thuyền; và có những thuyền khác cùng theo Người.³⁷ Và xảy đến một trận cuồng phong lớn, sóng ập vào thuyền, đến nỗi thuyền đã bị đầy ngập.³⁸ Còn Người, Người đang ở đằng lái, dựa vào chiếc gối mà ngủ. Các ông đánh thức Người và nói với Người: “Thưa Thầy, Thầy không lo là chúng ta chết sao?”³⁹ Người thức dậy, ngắm đe gió, và Người nói với biển: “Im đi! Câm đi!” Gió liền ngưng, và biển hoàn toàn yên lặng.⁴⁰ và Người bảo các ông: “Tại sao anh em nhất đám? anh em chưa có lòng tin sao?”⁴¹ Các ông kinh hoàng sợ hãi và nói với nhau: “Người này là ai vậy, mà cả gió và biển cũng tuân lệnh?”.

Máccô 5,1-20: Giải phóng người bị quỷ ám ở Ghêrasa

¹ Họ đến bờ bên kia Biển Hồ, vùng đất của những người Ghêrasa. ² Người vừa ra khỏi thuyền, lập tức từ đám mồ mả, một người bị thần ô uế nhập ra gặp Người. ³ Anh này lấy mồ mả làm nhà ở, và nay cả với xiềng xích, không ai có thể trói anh ta lại được. ⁴ Vì nhiều lần anh bị gông cùm và bị xiềng xích, anh bẻ gãy xiềng xích, và đập tan gông cùm. Và không ai có thể kiềm chế anh được. ⁵ Suốt đêm ngày, anh ta ở trong đám mồ mả và trên núi đồi, tru tréo và lấy đá rạch mình. ⁶ Thấy Đức Giêsu tự đằng xa, anh ta chạy đến bái lạy Người, ⁷ và kêu lớn tiếng, anh ta nói: “can gì đến tôi và ông, lạy ông Giêsu, Con Thiên Chúa Tối Cao? Nhân danh Thiên Chúa, ông đừng hành hạ tôi!” ⁸ vì Người đã nói với anh ta: “Thần ô uế kia, hãy xuất khỏi người này!” ⁹ Người hỏi nó: “Tên người là gì?” Nó nói với Người: “Tên tôi là đạo binh, vì chúng tôi đông lắm.” ¹⁰ Nó khẩn khoản nài xin Người để Người đừng đuổi chúng ra khỏi vùng ấy. ¹¹ Ở đó bên sườn núi có một bầy heo rất đông đang ăn. ¹² Chúng nài xin Người và nói: “Hãy sai chúng tôi đến bầy heo kia để chúng tôi nhập vào chúng.” ¹³ Người cho phép chúng. Các thần ô uế xuất ra và nhập vào bầy heo. Cả bầy lao từ trên sườn núi xuống Biển Hồ, khoảng chừng hai ngàn con, và chết ngộp dưới Biển Hồ. ¹⁴ Các kẻ chăn heo bỏ chạy, và loan tin trong thành và trong các thôn xóm. Người ta đến xem việc gì đã xảy ra. ¹⁵ Họ đến cùng Đức Giêsu và thấy người bị quỷ ám ngồi đó, mặc áo xống và trí tỉnh táo - người này đã bị đạo binh quỷ nhập vào, và họ sợ hãi. ¹⁶ Những người chứng kiến đã kể lại cho họ đã xảy ra thế nào cho người bị quỷ ám và về bầy heo. ¹⁷ Và họ nài xin Người rời khỏi vùng đất của họ. ¹⁸ Khi Người xuống thuyền, kẻ trước kia đã bị quỷ ám nài xin Người cho anh ta ở với Người. ¹⁹ Nhưng Người không cho phép, Người nói với anh ta: “Anh hãy đi về nhà của anh với thân nhân, và thuật lại cho họ mọi điều Chúa đã làm cho anh, và đã xót thương anh.” ²⁰ Anh ta ra đi và bắt đầu rao truyền trong miền Thập Tỉnh tất cả những gì Đức Giêsu đã làm cho anh ta và mọi người đều kinh ngạc.

Máccô 5,21-43: Đức Giêsu chữa một người bị băng huyết và cho con gái ông Giaia sống lại

²¹ Đức Giêsu lại [xuống thuyền], đi sang bờ bên kia. Nhiều đám đông tụ lại quanh Người. Người đang ở trên bờ Biển Hồ.²² Có một ông trưởng hội đường tên là Giaia đi tới. Thấy Người, ông sụp xuống dưới chân Người,²³ và khẩn khoản nài xin Người: “Con gái nhỏ của tôi gần chết rồi. Xin Người đến đặt tay lên cháu, để nó được cứu thoát và được sống.”²⁴ Người ra đi với ông. Nhiều đám đông đi theo Người và chen lấn Người.²⁵ Có một phụ nữ bị băng huyết đã mười hai năm,²⁶ và nhiều lần khổ sở chữa bệnh nơi nhiều thầy thuốc và đã tiêu tốn mọi thứ bà có mà vẫn không bớt bệnh, nhưng lại ra tệ hơn.²⁷ Nghe nói về Đức Giêsu, bà tiến đến từ phía sau đám đông, sờ áo choàng của Người.²⁸ Vì bà tự nhủ: “Nếu tôi sờ áo của Người, tôi sẽ được cứu.”²⁹ và tức khắc, dòng máu chảy nơi bà cạn khô và bà biết nơi thân mình đã được lành bệnh.³⁰ Tức khắc, Đức Giêsu tự mình biết rõ: một năng lực đã thoát ra khỏi Người. Quay lại với đám đông, Người nói: “Ai đã sờ áo của tôi?”³¹ Các môn đệ của Người nói với Người: “Thầy coi, đám đông chen lấn Thầy mà Thầy lại nói: “Ai đã sờ vào tôi?”³² Người nhìn quanh để thấy người phụ nữ đã làm điều đó.³³ Bà này sợ hãi và run lên, biết cái gì đã xảy đến cho mình. Bà đến phủ phục trước mặt Người, và nói với Người hết sự thật.³⁴ Người nói với bà ta: “Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con. Con hãy đi bình an và lành hẳn bệnh của con”³⁵ Người đang nói, thì những người từ nhà ông trưởng hội đường đến nói: “Con gái ông chết rồi, làm phiền Thầy nữa làm gì?”³⁶ Nhưng Đức Giêsu nghe lời nói đó, Người nói với ông trưởng hội đường: “Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi.”³⁷ Rồi Người không cho ai đi theo mình, trừ Phêrô, Giacôbê và Gioan, em của Giacôbê.³⁸ Các Người đến nhà ông trưởng hội đường. Người thấy cảnh ồn ào, người ta khóc lóc và kêu la âm ỉ.³⁹ Bước vào nhà Người nói với họ: “Tại sao ồn ào và khóc lóc? Đứa bé không chết, nó ngủ đấy!”⁴⁰ Họ chế nhạo Người, nhưng Người đuổi tất cả ra ngoài, Người dẫn theo

mình cha mẹ đưa bé và những kẻ cùng đi với Người, vào nơi đặt đứa bé. ⁴¹ Người cầm lấy tay đứa bé và nói với nó: “Talitha kum”, nghĩa là: “Này bé, Thầy bảo con: hãy trỗi dậy!” ⁴² Và lập tức con bé đứng dậy và đi lại, vì nó đã mười hai tuổi. Và [lập tức], người ta sững sốt kinh ngạc vô cùng. ⁴³ Người căn dặn họ nhiều lần là không được để một ai biết việc ấy, và Người nói cho con bé ăn.

Máccô 6,1-6a: Đức Giêsu bị ruồng bỏ tại chính quê hương

¹ Người ra khỏi đó đến quê quán của Người, và các môn đệ đi theo Người. ² Đến ngày sabát, Người bắt đầu giảng dạy trong hội đường. Nhiều người nghe rất đỗi ngạc nhiên nói: “Bởi đâu ông ta được như thế? Sự khôn ngoan được ban cho ông, về những phép lạ như thế xảy ra nhờ tay Ông nghĩa là gì? ³ Ông ta không phải là con bác thợ, con bà Maria, và là anh em của Giacôbê, Giôxétét, Giuđa và Simôn sao? Chị em của ông không phải là bà con lối xóm với chúng ta sao? “Và họ vấp ngã vì Người. ⁴ Đức Giêsu nói với họ: “Ngôn sứ có bị rẽ rúng, thì cũng chỉ là ở nơi quê hương mình, giữa đám bà con thân thuộc, và trong gia đình mình mà thôi.” ⁵ Và ở đó, Người không thể làm được phép lạ nào; ngoại trừ một ít bệnh nhân Người đã đặt tay chữa lành cho. ⁶ Người ngạc nhiên vì sự không tin của họ.

Máccô 6,6b-13: Đức Giêsu sai Nhóm Mười Hai đi giảng

^{6b} Rồi Người rảo qua các làng chung quanh mà giảng dạy. ⁷ Người gọi Nhóm Mười Hai lại và bắt đầu sai các ông đi, từng hai người một, và Người ban cho các ông quyền năng trên các thần ô uế. ⁸ Người chỉ thị cho các ông: Đừng mang gì đi đường, chỉ trừ cây gậy; không bánh, không bao bị, không tiền đồng giắt lưng; ⁹ nhưng được đi dép, và không mặc hai áo. ¹⁰ Người nói với các ông: “Bất cứ ở đâu, khi anh em đã vào nhà nào, anh em ở lại đó cho đến lúc khi ra đi khỏi nơi ấy. ¹¹ Nơi nào người ta không đón tiếp anh em, không nghe lời anh em, thì khi ra khỏi đó, anh em hãy giũ bụi dưới chân anh em để làm

chúng trước mặt họ.”¹² Và các ông ra đi rao giảng để họ hối cải.¹³ Các ông trừ nhiều quỷ, xức dầu nhiều người đau ốm và chữa lành họ.

Máccô 6,14-29: Ông Gioan Tẩy Giả bị trảm quyết

¹⁴ Vua Hêrôđê nghe biết về Người, vì Người đã nổi danh và người ta nói: “Gioan Tẩy Giả đã được trỗi dậy từ cõi chết, nhờ điều này ông ấy mới làm được những phép lạ.”¹⁵ Những kẻ khác nói: “Đó là Êlia.” Những kẻ khác nữa lại nói: “Đó là ngôn sứ như một trong các ngôn sứ.”¹⁶ Nghe thế, Hêrôđê nói: “Người này là Gioan, ta đã chém đầu, chính ông đã trỗi dậy!”

¹⁷ Vì chính Hêrôđê đã sai người bắt Gioan và xiềng ông trong ngục. Lý do là vua đã lấy bà Hêrôđia, vợ của Philipphê, anh của vua,¹⁸ vì Gioan đã nói với Hêrôđê: “Người không được phép lấy vợ của anh Người!”¹⁹ Hêrôđia căm thù Gioan và bà muốn giết ông, nhưng không được.²⁰ Bởi vì Hêrôđê nể sợ Gioan biết Gioan là người công chính và thánh thiện, và Hêrôđê che chở ông. Nghe ông nói, vua rất phân vân, nhưng lại thích nghe ông.²¹ Và một ngày thuận lợi đã đến: Hêrôđê, nhân dịp mừng sinh nhật của mình, đã mở tiệc thết đãi các quan chức của ông ấy, các tướng lãnh và các thân hào miền Galilê.²² Con gái của Hêrôđia vào và nhảy điệu vũ, làm hài lòng Hêrôđê và các khách dự tiệc. Vua nói với cô gái: “Con hãy xin ta điều con muốn, ta sẽ ban cho con.”²³ Và vua thề với cô ta: “Con xin ta điều gì, ta cũng sẽ ban cho con, dù là một nửa vương quốc của ta.”²⁴ Cô gái đi ra nói với mẹ của cô ta: “Con nên xin gì? “Bà ấy nói: “Đầu của Gioan Tẩy Giả.”²⁵ Lập tức cô vội trở vào đến bên nhà vua, cô xin và nói: “Con muốn Người ban ngay cho con, trên một cái mâm, đầu Gioan Tẩy Giả”²⁶ Vua buồn lắm, nhưng vì lời thề, và vì các khách dự tiệc, vua không muốn thất hứa với cô.²⁷ Và lập tức, vua sai thị vệ đi và truyền mang đầu Gioan tới. Thị vệ ra đi, chặt đầu ông ở trong ngục,²⁸ và bưng đầu ông trên một cái mâm và trao cho cô gái, và cô gái trao cho mẹ của cô ấy.²⁹ Nghe tin, các môn đệ của ông ấy đến lấy thi hài ông và đặt trong một ngôi mộ.

Máccô 6,30-44: Đức Giêsu làm cho bánh hoá nhiều lần thứ nhất

³⁰ Các Tông đồ tụ họp chung quanh Đức Giêsu, và kể lại cho Người, tất cả mọi việc họ đã làm, và mọi điều họ đã dạy.³¹ Và Người nói với họ: “Chính anh em hãy lánh riêng ra đến một nơi hoang vắng và nghỉ ngơi đôi chút.” Bởi vì quá nhiều kẻ đến, và các ông không có thì giờ ăn uống.³² Họ xuống thuyền đi lánh riêng ra một nơi hoang vắng riêng biệt.³³ Thấy các Người ra đi, nhiều người đã biết, và từ tất cả các thành, theo đường bộ, họ cùng nhau chạy đến đó và họ đến trước cả các Người.³⁴ Ra khỏi thuyền, Người thấy nhiều đám đông, và Người chạnh lòng thương xót họ, vì họ đàn chiên không có người chăn. Và Người bắt đầu dạy họ nhiều điều.³⁵ Giờ đã khá muộn, các môn đệ của Người đến với Người và nói: “Ở nơi đây hoang vắng và giờ đã khá muộn.³⁶ Xin Thầy cho họ giải tán, để họ vào thôn xóm và làng mạc chung quanh, mua cho chính họ gì đó để ăn”³⁷ Đáp lại, Người nói với các ông: “Chính anh em hãy cho họ ăn,” Các ông nói với Người: “Chúng con đi mua hai trăm quan tiền bánh và cho họ ăn sao?”³⁸ Nhưng Người nói với các ông: “Anh em có bao nhiêu cái bánh? Hãy đi xem” Khi biết rồi, các ông nói: “Năm cái bánh và hai con cá.”³⁹ Người ra lệnh cho các ông bảo mọi người ngả mình xuống thành từng nhóm trên cỏ xanh.⁴⁰ Và họ ngả mình xuống thành từng đám, chỗ một trăm, chỗ năm mươi.⁴¹ Người cầm lấy năm cái bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, chúc tụng, bẻ bánh ra, và trao cho môn đệ [của Người] để các ông dọn ra cho họ. Người cũng chia hai con cá cho mọi người.⁴² Tất cả đã ăn và đã được no nê.⁴³ Họ thu lại những mảnh vụn được mười hai giỏ, cùng với cá còn dư.⁴⁴ Những kẻ ăn [bánh] là năm ngàn người đàn ông.

Máccô 6,45-52: Đức Giêsu đi trên mặt biển hồ

⁴⁵ Lập tức, Người bắt các môn đệ của Người xuống thuyền qua bờ bên kia trước, phía Bétxaiđa, trong lúc Người giải tán đám đông.⁴⁶ Và sau khi từ biệt họ, Người đi lên núi cầu nguyện.⁴⁷ Chiều đến, chiếc

thuyền đang ở giữa biển hồ, và chỉ một mình Người ở trên đất.⁴⁸ Người thấy các ông vất vả chèo chống vì có gió ngược lại họ, vào khoảng canh tư đêm ấy, Người đi trên Biển Hồ mà đến với các ông và Người muốn vượt qua các ông.⁴⁹ Nhưng khi thấy Người đi trên Biển Hồ, các ông tưởng là ma, và các ông la lên.⁵⁰ Vì tất cả các ông nhìn thấy Người và hoảng hốt. Lập tức, Người lên tiếng với các ông và nói với họ: “Hãy yên tâm, chính là Thầy, đừng sợ!”⁵¹ Người lên thuyền với các ông, và gió lặng. Các ông rất [bàng hoàng] sửng sốt,⁵² vì các ông không hiểu gì về những cái bánh, lòng các ông còn chai đá.

Máccô 6,53-56: Đức Giêsu chữa nhiều người ở Ghennêxarét

⁵³ Khi đã qua biển, họ đến đất liền tại Ghennêxarét và lên bờ.⁵⁴ Họ ra khỏi thuyền, lập tức người ta nhận ra Người.⁵⁵ Họ rảo khắp vùng ấy và nghe tin Người ở đâu, thì người ta bắt đầu khiêng các bệnh nhân trên chõng đến đó.⁵⁶ Người đi tới đâu, vào làng mạc, hay thành thị hay vào thôn xóm, người ta cũng đặt ở ngoài chợ, ngoài đường, những kẻ đau yếu và họ xin Người để ít là được chạm đến tua áo choàng của Người; và bất cứ ai chạm đến Người, thì được cứu chữa.

Máccô 7,1- 23: Tranh luận về những truyền thống người Phariseu

¹ Những người Phariseu và một số kinh sư tụ họp quanh Người. Họ từ Giêrusalem đến.² Họ thấy một số môn đệ của Người ăn bánh khi tay ô ướ, nghĩa là chưa rửa.³ Vì những người Phariseu và mọi người Do thái, nếu không rửa tay cẩn thận thì họ không ăn, bởi họ nắm giữ truyền thống của tiền nhân;⁴ thức gì đem từ chợ về, nếu không rửa nước thì họ không ăn, và họ còn giữ nhiều tập tục khác nữa như rửa chén bát, bình lọ các đồ đồng [và bàn ăn].⁵ Những người Phariseu và các kinh sư hỏi Người: “Sao các môn đệ của ông không sống theo truyền thống của tiền nhân, nhưng để tay ô ướ mà ăn bánh?”⁶ Nhưng Người nói với họ: “Isaia đã nói tiên tri rất đúng về các ông là những kẻ đạo đức giả, khi viết rằng: Dân này tôn kính Ta ngoài, còn lòng chúng

thì xa rời Ta.⁷ Chúng thờ phượng Ta cách vô ích, giáo huấn chúng dạy là giới luật của những người phàm.⁸ Các ông bỏ điều răn của Thiên Chúa, mà giữ truyền thống của những người phàm.”⁹ Người nói với họ: “Các ông thật khéo coi thường điều răn của Thiên Chúa để nắm giữ truyền thống của các ông.¹⁰ Vì Môsê đã nói: Người hãy thảo kính cha của người và mẹ của người và người nguyên rửa cha hay mẹ, phải chết tử hình.¹¹ Nhưng các ông, các ông nói: “Người nào nói với cha hay mẹ rằng: những gì con có để giúp cha mẹ đều là ‘coban’ nghĩa là lễ phẩm đã dâng”,¹² các ông không để cho người ấy làm gì nữa cho cha hay mẹ.¹³ Các ông hủy bỏ lời của Thiên Chúa bằng truyền thống của các ông, truyền thống mà các ông đã truyền lại; và các ông còn làm nhiều điều khác giống như vậy nữa”.

¹⁴ Sau đó, Người lại gọi đám đông tới, Người nói với họ: “Tất cả hãy nghe Tôi, và hãy hiểu.¹⁵ Không có cái gì từ bên ngoài con người vào trong người ấy lại có thể làm ô uế người ấy; nhưng những cái xuất ra từ con người là những cái làm ô uế con người.¹⁶ Nếu ai có tai để nghe thì hãy nghe!”¹⁷ Khi Người rời đám đông mà về nhà, các môn đệ của Người hỏi Người về dụ ngôn ấy.¹⁸ Người nói với các ông: “Cả anh em nữa, anh em cũng ngu muội như thế sao? Anh em không hiểu rằng: Bất cứ cái gì từ bên ngoài vào trong con người, thì không thể làm ô uế người ấy,¹⁹ bởi vì nó không đi vào trong lòng người ấy, nhưng vào bụng và bị thải ra ngoài? Vậy mọi thức ăn đều thanh sạch.²⁰” Người nói: “Cái gì từ trong con người xuất ra, cái đó làm ô uế con người.²¹ Vì từ bên trong, từ lòng người, phát xuất những ý định xấu: tà dâm, trộm cắp, giết người,²² ngoại tình, tham lam, độc ác, xảo trá, trác táng, ganh tỵ, phỉ báng, kiêu ngạo, ngông cuồng.²³ Tất cả những điều xấu xa đó, xuất ra từ bên trong và làm ô uế con người.”

Máccô 7,24-30: Đức Giêsu chữa con gái một bà gốc Phênixi xứ Xyrie

²⁴ Người đứng dậy, rời nơi đó, đến địa hạt Tia. Người vào một nhà nọ mà không muốn cho ai biết, nhưng không thể giấu được.²⁵ Ngay lập

tức, một người đàn bà nghe nói về Người, bà ấy là người có đứa con gái nhỏ bị quỷ ám, bà ấy vào sắp mình dưới chân Người.²⁶ Bà là người Hy Lạp, gốc Phênixi thuộc xứ Xyrie. Và bà xin Người trừ quỷ cho con gái nhỏ của bà.²⁷ Người nói với bà: “Phải để cho con cái ăn no trước, vì không nên lấy bánh của con cái mà ném cho lũ chó con.”²⁸ Bà ấy trả lời và nói với Người: “Thưa Người, nhưng lũ chó con ở dưới gầm bàn được ăn những mảnh vụn của đám trẻ con.”²⁹ Người nói với bà: “Vì bà nói thế, bà hãy đi, quỷ đã xuất khỏi đứa con gái nhỏ của bà.”³⁰ Về đến nhà, bà thấy đứa trẻ nằm trên giường và quỷ đã xuất.

Máccô 7,31-37: Đức Giêsu chữa người vừa điếc vừa ngọng

³¹ Người lại bỏ vùng Tia, đi qua ngã Xiđôn, đến biển hồ Galilê vào giữa miền Thập Tỉnh.³² Người ta đem đến cho Người một người vừa điếc vừa ngọng, và họ xin Người để Người đặt tay trên anh.³³ Người kéo anh ta ra khỏi đám đông, riêng một mình, Người đặt ngón tay của Người vào lỗ tai của anh, và lấy nước miếng, bôi vào lưỡi anh.³⁴ Người ngước mắt lên trời, thở dài và nói với anh: “Épphatha”, nghĩa là: hãy mở ra!³⁵ và [ngay lập tức] tai của anh ta mở ra, sự trói buộc lưỡi của anh ta được tháo ra, và anh ta nói được rõ ràng.³⁶ Người căn dặn họ là không được nói với ai. Nhưng Người càng căn dặn họ, họ càng loan truyền hơn nữa.³⁷ Họ hết sức kinh ngạc, và nói: “Mọi sự, Ông ấy làm một cách tốt đẹp: ông làm cho những người điếc nghe được, và những người câm nói được.”

Máccô 8,1-9: Đức Giêsu làm cho bánh hoá nhiều lần thứ hai

¹ Trong những ngày ấy, lại có nhiều đám đông, và họ không có gì ăn, Người gọi các môn đệ lại và nói với họ:² “Thầy chạnh lòng thương đám đông, vì đã ba ngày rồi họ ở lại với Thầy và họ không có gì ăn!³ Nếu Thầy giải tán họ để họ nhịn đói mà về nhà, họ sẽ bị xỉu dọc đường, một số người giữa họ, lại từ xa đến.”⁴ Các môn đệ của Người trả lời Người: “Ở đây, trong nơi hoang vắng này, lấy đâu ra bánh cho họ ăn no?”⁵ Người hỏi các ông: “Anh em có bao nhiêu cái bánh?” Các ông nói: “Bảy.”⁶ Người truyền cho đám đông ngã mình

trên đất. Người cầm lấy bảy cái bánh, tạ ơn, bẻ ra và trao cho các môn đệ của Người để các ông dọn ra. Và các ông đã dọn ra cho đám đông.⁷ Các ông cũng có mấy con cá nhỏ. Người đọc lời chúc tụng, rồi nói họ dọn cá ra.⁸ Đám đông đã ăn và đã được no nê. Người ta thu lại những mảnh vụn còn thừa bảy thúng.⁹ Họ khoảng bốn ngàn người. Và Người giải tán họ.

Máccô 8,10-13: Người Phariseu xin một dấu trên trời

¹⁰ Lập tức, Người xuống thuyền với các môn đệ của Người, đi đến miền Đanmanutha. ¹¹ Những người Phariseu xuất hiện và bắt đầu tranh luận với Người, họ xin Người một dấu lạ từ trời để thử Người. ¹² Người rên lên trong tâm thần và nói: “Tại sao thế hệ này xin một dấu lạ? Amen, Tôi bảo các ông: sẽ không cho thế hệ này một dấu lạ nào.” ¹³ Và rời khỏi họ, Người lại xuống thuyền đi qua bờ bên kia.

Máccô 8,14-21: Men Phariseu và men Hêrôđê

¹⁴ Và các ông quên đem bánh theo; chỉ có một cái bánh với các ông trên thuyền. ¹⁵ Người căn dặn các ông và nói: “Anh em hãy chú ý, hãy coi chừng men Phariseu và men Hêrôđê” ¹⁶ Các ông bàn tán với nhau là các ông không có bánh. ¹⁷ Biết thế, Người nói với họ: “Sao anh em lại bàn tán là anh em không có bánh? Anh em chưa nhận ra, chưa hiểu sao? Lòng anh em chai đá thế? ¹⁸ Anh em có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe ư? Anh em không nhớ là ¹⁹ khi Thầy bẻ năm cái bánh cho năm ngàn người, anh em đã thu lại được bao nhiêu giỏ đầy mảnh vụn?” Các ông nói với Người: “Mười hai.” ²⁰ “Và khi Thầy bẻ bảy cái bánh cho bốn ngàn người, anh em đã thu lại được bao nhiêu thúng đầy mảnh vụn?” Các ông nói [với Người]: “Bảy.” ²¹ Người nói với các ông: “Anh em chưa hiểu ư?”

Máccô 8,22-26: Đức Giêsu chữa người mù ở Bếtxaiđa

²² Họ đến Bếtxaiđa, người ta dẫn đến cho Người một người mù và nài xin Người để Người sờ vào anh ta. ²³ Người cầm lấy tay anh

mù, đưa anh ra khỏi làng, và bôi nước miếng vào mắt anh, Người đặt tay trên anh và hỏi: “Anh có thấy gì không?”²⁴ Anh ngược lên và nói: “Tôi thấy người ta, trông như cây cối, họ đi đi lại lại.”²⁵ Người lại đặt tay trên mắt anh, anh thấy rõ, khỏi hấn, và thấy tỏ tường mọi sự.²⁶ Người cho anh về nhà của anh và nói: “Anh đừng có vào làng.”

Máccô 8,27-30: Ông Phêrô tuyên xưng đức tin

²⁷ Đức Giêsu và các môn đệ của Người đi tới các làng xã vùng Césarée Philippe. Dọc đường, Người hỏi các môn đệ của Người, Người nói với các ông: “Người ta nói Thầy là ai?”²⁸ Các ông nói với Người: “Gioan Tẩy Giả, những kẻ khác nói là Êlia, những kẻ khác nữa nói là một trong các ngôn sứ.”²⁹ Và Người hỏi các ông: “Còn anh em, anh em bảo Thầy là ai?” Phêrô lên tiếng nói với Người: “Thầy là Đấng Kitô.”³⁰ Đức Giêsu căn dặn các ông để các ông không nói với ai về Người.

Máccô 8,31-33: Đức Giêsu loan báo cuộc Thương Khó lần thứ nhất

³¹ Và Người bắt đầu dạy cho các ông: Con Người phải chịu nhiều đau khổ, và bị các kỳ mục, các thượng tế và các kinh sư loại bỏ, Người bị giết chết và sau ba ngày, Người sống lại.³² Người nói rõ lời đó, không úp mở. Phêrô liền kéo riêng Người ra, bắt đầu trách Người.³³ Nhưng Đức Giêsu quay lại, thấy các môn đệ của Người, Người trách Phêrô và nói: “Hãy đi sau Thầy, Xatan! Vì anh không suy nghĩ theo suy nghĩ của Thiên Chúa, nhưng theo suy nghĩ của loài người.”

Máccô 8,34-9,1: Những điều kiện để theo Đức Giêsu

³⁴ Và Đức Giêsu gọi đám đông cùng với các môn đệ lại. Người nói với họ: “Nếu ai muốn đi theo sau tôi, hãy từ bỏ chính mình, hãy vác thập giá của mình và hãy đi theo tôi.³⁵ Vì ai muốn cứu mạng sống mình, sẽ mất nó; nhưng ai sẽ mất mạng sống mình vì tôi và vì Tin

mình, sẽ cứu được mạng sống ấy.³⁶ Vì có ích lợi gì cho con người, khi được tất cả thế gian mà thiệt mất mạng sống của mình?³⁷ Vì con người lấy gì mà đổi lại mạng sống mình?³⁸ Vì ai hổ thẹn vì tôi và vì những lời của tôi, giữa thế hệ ngoại tình và tội lỗi này, Con Người cũng sẽ hổ thẹn vì kẻ ấy, khi Người đến trong vinh quang của Cha Người cùng với các thánh thiên sứ.”

¹ Và Người nói với họ: “Amen, Ta bảo các ngươi: trong số những người có mặt ở đây, có những kẻ sẽ không nếm sự chết, cho đến khi thấy Nước Thiên Chúa đến trong quyền năng.”

Máccô 9,2-8: Đức Giêsu biến đổi hình dạng

² Sáu ngày sau, Đức Giêsu đem theo Phêrô, Giacôbê và Gioan, và đưa các ông lên một ngọn núi cao riêng biệt ra, chỉ có họ. Người biến đổi hình dạng trước mắt các ông.³ Y phục Người trở nên rực rỡ, trắng tinh, trắng đến nỗi, không có thợ nào ở trần gian có thể giặt trắng như vậy.⁴ Và có Êlia hiện ra với họ, cùng với Môsê, và các ông ấy đàm đạo với Đức Giêsu.⁵ Phêrô lên tiếng nói Đức Giêsu: “Thưa Rabbi, chúng con ở đây, thật là hay! Chúng con sẽ làm ba cái lều, một cho Thầy, một cho Môsê, và một cho Êlia.”⁶ Vì ông không biết phải nói gì, bởi các ông kinh hoàng.⁷ Xảy đến một đám mây rợp bóng trên họ, và một tiếng phát ra từ đám mây: “Đây là Con Ta yêu dấu của Ta, các ngươi hãy nghe Người.”⁸ Chợt nhìn quanh, các ông không thấy ai nữa, chỉ còn một mình Đức Giêsu với họ.

Máccô 9,9-13: Câu hỏi về sự sống lại và về ông Êlia

⁹ Trong khi họ xuống núi, Người căn dặn họ để họ đừng kể lại cho ai những điều họ thấy, trước khi Con Người từ cõi chết sống lại.¹⁰ Các ông giữ lời, tuy họ tranh luận với nhau “từ cõi chết sống lại” nghĩa là gì.¹¹ Các ông hỏi Người và nói: “Tại sao các kinh sư lại nói Êlia phải đến trước?”¹² Người nói với họ: “Êlia đến trước để chinh đốn mọi sự. Vậy làm sao đã viết về Con Người là Người

chịu nhiều đau khổ và bị khinh chê?¹³ Nhưng Thầy bảo anh em: Êlia đã đến, và họ đã xử với ông theo ý họ muốn, như đã viết về ông.”

Máccô 9,14-29: Đức Giêsu chữa người bị quỷ ám mắc bệnh động kinh

¹⁴ Đến với các môn đệ khác, họ thấy nhiều đám đông vây quanh các ông, và các kinh sư tranh luận với các ông.¹⁵ Thấy Người, lập tức tất cả đám đông kinh ngạc và họ chạy lại chào Người.¹⁶ Người hỏi họ: “Các người tranh luận gì với người ta thế?”¹⁷ Một trong đám đông trả lời Người: “Thưa Thầy, tôi đã đem con trai tôi lại cùng Thầy; cháu bị thần câm ám.¹⁸ Bất cứ ở đâu, hễ nó nhập vào là nó vật cháu xuống. Cháu sùi bọt mép, nghiến răng, cứng đờ người ra. Tôi đã nói với các môn đệ của Thầy để họ trừ nó, và các ông không làm nổi.”¹⁹ Đáp lại, Người nói với họ: “Ôi thế hệ không có lòng tin, Tôi còn ở cùng các người cho đến bao giờ?, Tôi còn còn chịu đựng các người cho đến bao giờ? Hãy đem cháu lại đây cho tôi.”²⁰ Người ta đem cháu lại cho Người. Vừa thấy Người, lập tức, tà thần lay nó thật mạnh, nó ngã xuống đất, lăn lộn, sùi cả bọt mép.²¹ Người hỏi cha của cháu: “Điều này xảy ra cho cháu từ bao lâu rồi?” Ông ấy nói: “Từ thuở bé,²² và nhiều lần tà thần xô cháu vào lửa hoặc xô xuống nước để làm cháu chết. Nhưng nếu Thầy có thể làm được gì, xin hãy cứu giúp chúng tôi, chạnh lòng thương chúng tôi.”²³ Đức Giêsu nói với ông ta: “Sao lại nếu Thầy có thể? Mọi sự đều có thể đối với người tin.”²⁴ Lập tức, cha đưa bé kêu lên và nói: “Tôi tin! xin Thầy hãy giúp cho lòng tin yếu kém của tôi!”²⁵ Đức Giêsu thấy đám đông tuôn đến, Người quát mắng thần ô uế và nói với nó: “Thần câm điếc kia, Ta truyền cho ngươi ra khỏi đứa bé và không được nhập vào nó nữa.”²⁶ Nó hét lên, lay cháu thật mạnh, rồi xuất ra. Đứa bé ra như chết, vì thế nhiều người nói: “Đứa bé chết rồi!”²⁷ Nhưng Đức Giêsu cầm lấy tay đứa bé, đỡ nó dậy, và nó đứng lên.²⁸ Khi Người vào nhà, các môn đệ của Người mới hỏi riêng Người: “Tại sao chúng con không trừ được tà thần ấy?”²⁹ Người nói với các ông: “Giống tà thần ấy không thể trừ được nếu không cầu nguyện.”

Máccô 9,30-32: Đức Giêsu loan báo lần thứ hai cuộc Thương Khó và Phục Sinh

³⁰ Và họ đi ra khỏi đó, đi bằng qua miền Galilê. Và Người không muốn để cho ai biết,³¹ vì Người đang dạy các môn đệ của Người. Người nói với các ông: “Con Người sẽ bị nộp vào tay người đời, họ sẽ giết chết Người, và ba ngày sau khi bị giết chết, Người sẽ sống lại.”³² Nhưng các ông không hiểu lời đó, và các ông sợ không dám hỏi Người.

Máccô 9,33-37: Ai là người lớn hơn hết?

³³ Và họ đến thành Caphácnaum. Khi về tới nhà, Người hỏi các ông: “Đọc đường, anh em đã bàn tán điều gì vậy?”³⁴ Nhưng các ông làm thinh, vì đọc đường, các ông đã bàn tán với nhau: Ai là người lớn nhất.³⁵ Người ngồi xuống, gọi Nhóm Mười Hai và nói với họ: “Nếu ai muốn làm người đứng đầu, sẽ là người đứng sau mọi người, và là người phục vụ mọi người.”³⁶ Và Người đem một em nhỏ đặt vào giữa các ông, rồi ôm lấy nó, Người nói với các ông:³⁷ “Nếu người nào tiếp đón một trong các em nhỏ như em này vì danh Thầy, là tiếp đón Thầy; và người nào tiếp đón Thầy, thì không phải là tiếp đón Thầy, nhưng là tiếp đón Đấng đã sai Thầy.”

Máccô 9,38-40: Ai không chống lại chúng ta là ủng hộ chúng ta

³⁸ Gioan nói với Người: “Thưa Thầy, chúng con thấy một số người lấy danh Thầy mà trừ quỷ. Chúng con đã ngăn cản người ấy, vì người ấy không theo chúng ta.”³⁹ Đức Giêsu nói: “Đừng ngăn cản người ta, vì không ai làm phép lạ nhờ danh của Thầy, và ngay sau đó có thể nói xấu về Thầy.”⁴⁰ Vì người nào không chống lại chúng ta là ủng hộ chúng ta.

Máccô 9,41-50: Đừng gây cớ và bình an trong cộng đoàn

⁴¹ “Người nào cho anh em uống một chén nước vì danh nghĩa là anh em thuộc về Đấng Kitô, Amen, Thầy bảo anh em: Người đó sẽ không mất phần thưởng của nó.

⁴² “Và người nào làm có vấp ngã cho một trong những kẻ bé mọn đã tin [vào Thầy], tốt hơn cho nó là buộc cối đá lớn vào cổ nó mà ném xuống biển.⁴³ Nếu tay của anh làm có vấp ngã cho anh, anh hãy chặt nó đi; thà cụt một tay mà vào cõi sống còn hơn là có hai tay mà vào hoả ngục, vào lửa không hề tắt.⁴⁴ [...] ⁴⁵ Và nếu chân anh làm có vấp ngã cho anh, anh hãy chặt nó đi; thà cụt một chân mà vào cõi sống còn hơn là có đủ hai chân mà bị ném vào hoả ngục.⁴⁶ [...] ⁴⁷ Và nếu mắt anh làm có vấp ngã cho anh, anh hãy móc nó đi; thà chột mắt mà vào Nước Thiên Chúa còn hơn là có hai mắt mà bị ném vào hoả ngục,⁴⁸ nơi giòi bọ của chúng không hề chết và lửa không hề tắt.⁴⁹ **Vì tất cả sẽ bị muối bằng lửa.**⁵⁰ Muối là cái gì tốt. Nhưng nếu muối hết mặn, anh em sẽ lấy gì để làm cho nó mặn lại? Anh em hãy có muối trong anh em, và sống hoà thuận với nhau.”

Máccô 10,1-12: Vấn đề rẫy vợ

¹ Rời khỏi nơi đó, Người đi tới miền Giuđê và vùng bên kia Giordan. Nhiều đám đông lại đến với Người, và như thường lệ, Người lại dạy dỗ họ.² Những người Phariseu đến, họ hỏi Người là chồng có được phép rẫy vợ không, để thử Người.³ Người trả lời và nói với họ: “Môsê đã truyền dạy các ông điều gì?”⁴ Họ nói: “Môsê đã cho phép viết chứng thư ly dị mà rẫy vợ.”⁵ Đức Giêsu nói với họ: “vì lòng chai dạ đá của các ông, nên Môsê viết cho các ông điều răn đó.⁶ Nhưng từ lúc khởi đầu tạo dựng, là nam, là nữ, Người đã làm nên chúng;⁷ Bởi thế, người đàn ông sẽ lìa cha mẹ của mình [và gắn bó với vợ mình],⁸ và cả hai sẽ thành một thân xác. Như vậy họ không còn là hai, nhưng chỉ là một thân xác.⁹ Vậy điều gì Thiên Chúa đã phối hợp, con người không được phân ly.”¹⁰ Khi về đến nhà, các môn đệ lại hỏi Người về điều ấy.¹¹ Người nói với các ông: “Người nào rẫy vợ của mình và cưới người khác là ngoại tình đối với vợ mình.¹² Nếu ai bỏ chồng của mình và cưới người khác là ngoại tình.”

Máccô 10,13-16: Đức Giêsu và các trẻ em

¹³ Người ta dẫn trẻ em đến với Đức Giêsu, để Người đặt tay trên chúng. Nhưng các môn đệ la rầy chúng. ¹⁴ Thấy vậy, Người bực mình nói với các ông: “Cứ để trẻ em đến với Thầy, đừng ngăn cấm chúng, vì Nước Thiên Chúa là của những ai giống như chúng. ¹⁵ Thầy bảo thật anh em: Ai không đón nhận Nước Thiên Chúa với tâm hồn một trẻ em, thì sẽ chẳng được vào.” ¹⁶ Rồi Người ôm lấy các trẻ em và đặt tay chúc lành cho chúng.

Máccô 10,17-31: Giàu có và Triều đại Thiên Chúa

¹⁷ Người vừa lên đường, có một người chạy đến quỳ xuống trước Người và hỏi Người: “Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?” ¹⁸ Đức Giêsu nói với người ấy: “Sao anh nói tôi là nhân lành? Không có ai nhân lành, trừ một mình Thiên Chúa. ¹⁹ Anh biết các điều răn: Người không giết người, không ngoại tình, không trộm cắp, không làm chứng gian, không làm hại ai, người hãy thảo kính cha mẹ của người.” ²⁰ Anh ta xác nhận với Người: “Thưa Thầy, tất cả những điều đó, tôi đã tuân giữ từ thuở nhỏ.” ²¹ Đức Giêsu nhìn anh ta, yêu mến anh ta và Người nói với anh ta: “Anh chỉ thiếu một điều, anh hãy đi bán những gì anh có và cho người nghèo, anh sẽ có một kho tàng trên trời, và anh hãy đến theo tôi.” ²² Nghe lời đó, anh ta sa sầm nét mặt và buồn rầu bỏ đi, vì anh ta có nhiều của cải.

²³ Rảo mắt nhìn chung quanh, Đức Giêsu nói với các môn đệ của Người: “Những người có của sẽ khó vào Nước Thiên Chúa biết bao!” ²⁴ Các môn đệ sững sờ về những lời của Người. Đức Giêsu lại lên tiếng nói với các ông: “Các con ơi, vào Nước Thiên Chúa khó biết bao! ²⁵ Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước Thiên Chúa.” ²⁶ Các ông lại càng sững sờ hơn nữa và nói với nhau: “Thế thì ai có thể được cứu?” ²⁷ Nhìn thẳng vào các ông, Đức Giêsu nói: “Đối với loài người thì không thể, nhưng đối với Thiên Chúa thì không phải thế, vì mọi sự đều có thể đối với Thiên Chúa.”

²⁸ Phêrô lên tiếng nói với Người: “Thầy coi, phần chúng con, chúng con đã bỏ mọi sự mà theo Thầy!” ²⁹ Đức Giêsu xác nhận: “Amen, Thầy bảo anh em: Không ai bỏ nhà cửa, anh em, chị em, mẹ, cha, con cái, ruộng đất, vì Thầy và vì Tin mừng, ³⁰ mà không nhận được gấp trăm ngay bây giờ, ở đời này, nhà cửa, anh em, chị em, mẹ, con cái, ruộng đất, cùng với sự ngược đãi, và sự sống đời đời trong thời sẽ đến. ³¹ Nhưng nhiều kẻ đứng đầu sẽ đứng chót, và những kẻ đứng chót sẽ đứng đầu.”

Máccô 10,32-34: Đức Giêsu loan báo lần thứ ba cuộc Thương Khó và Phục Sinh

³² Họ đang trên đường lên Giêrusalem, Đức Giêsu dẫn đầu họ. Họ kinh hoàng, còn những kẻ theo sau thì sợ hãi. Người lại đem theo mình Nhóm Mười Hai, và bắt đầu nói với các ông về những điều sắp xảy đến cho Người: ³³ “Này chúng ta lên Giêrusalem và Con Người sẽ bị nộp cho các thượng tế và các kinh sư. Họ sẽ lên án xử tử Người và sẽ nộp Người cho dân ngoại. ³⁴ Họ sẽ nhạo báng Người, và sẽ khắc nhổ vào Người, họ sẽ đánh đòn Người và giết chết Người. Ba ngày sau, Người sẽ sống lại.”

Máccô 10,35-45: Đẩy tớ cho mọi người

³⁵ Những người con ông Dêbêđê là Giacôbê và Gioan, các ông đến gần và nói với Người: “Thưa Thầy, chúng con muốn Thầy làm cho chúng con điều chúng con xin Thầy.” ³⁶ Người nói với các ông: “Các anh muốn Thầy làm gì cho các anh?” ³⁷ Các ông nói với Người: “Xin cho chúng con được ngồi một người bên hữu, và một người bên tả của Thầy, trong vinh quang của Thầy.” ³⁸ Đức Giêsu nói với các ông: “Các anh không biết các anh xin gì! Các anh có thể uống chén mà Thầy sắp uống, hay chịu phép rửa mà Thầy sắp chịu không?” ³⁹ Các ông nói với Người: “Chúng con có thể.” Đức Giêsu nói với họ: “Chén mà Thầy uống, anh em sẽ uống; và phép rửa mà Thầy chịu, anh em sẽ chịu. ⁴⁰ Còn ngồi bên hữu của Thầy hay

bên tả, Thầy không có quyền cho, nhưng là dành cho ai mà điều ấy được chuẩn bị cho.”

⁴¹ Nghe vậy, mười người kia bắt đầu tức giận Giacôbê và Gioan. ⁴² Gọi các ông lại, Đức Giêsu nói với các ông: “Anh em biết: Những người được coi là thủ lãnh các dân dùng uy mà thống trị họ. Những người làm lớn lấy quyền mà cai quản họ. ⁴³ Nhưng giữa anh em thì không như vậy: người nào muốn làm lớn trong anh em thì hãy làm người phục vụ anh em; ⁴⁴ và người muốn làm người đứng đầu trong anh em thì hãy làm đầy tớ của mọi người. ⁴⁵ Vì Con Người không đến để được phục vụ, nhưng là để phục vụ, và hiến mạng sống của mình làm giá chuộc muôn người.”

Máccô 10,46-52: Người mù thành Giêrikhô

⁴⁶ Họ đến Giêrikhô. Các môn đệ của Người và một đám đông khá lớn cùng rời khỏi Giêrikhô với Người. Có con ông Timê và Batimê, một người mù ăn xin đang ngồi bên vệ đường. ⁴⁷ Khi nghe biết đó là Đức Giêsu Nazareth, anh ta bắt đầu kêu lên và nói: “Lạy ông Giêsu, Con của Đavít, xin thương xót tôi!” ⁴⁸ Nhiều người quát nạt bảo anh ta để anh ta im đi, nhưng anh ta càng kêu lớn hơn: “Lạy Con của Đavít, xin thương xót tôi!” ⁴⁹ Đức Giêsu đứng lại và nói: “hãy gọi anh ta”. Người ta gọi anh mù và nói với anh ta: “Cứ yên tâm, đứng dậy, Người gọi anh” ⁵⁰ Vắt áo choàng của anh lại, đứng phắt dậy, anh ta đến với Đức Giêsu. ⁵¹ Đức Giêsu lên tiếng hỏi anh ta: “Anh muốn tôi làm gì cho anh?” Anh mù nói với Người: “Thưa Rabbi, xin cho tôi nhìn thấy được.” ⁵² Người nói với anh ta: “Anh hãy đi, lòng tin của anh đã cứu anh!” Tức khắc, anh ta nhìn thấy được và theo Người lên đường.

Máccô 11,12-25: Chúc dũ cây vả và xua đuổi những người buôn bán khỏi đền thờ

¹² Hôm sau, họ rời khỏi Bêtania, Người đói. ¹³ Trông thấy ở đằng xa có một cây vả có lá, Người đến xem có tìm được gì trên cây không.

Đến gần, Người không tìm được gì trên cây, chỉ thấy lá thôi, vì không phải là mùa vả.¹⁴ Người lên tiếng nói với cây vả: “cho đến muôn đời, không ai ăn trái của mày nữa!” Các môn đệ của Người đã nghe.

¹⁵ Họ đến Giêrusalem. Vào Đền Thờ, Người bắt đầu đuổi những kẻ mua, những người bán trong Đền Thờ. Người lật bàn của những người đổi bạc và ghé của những kẻ bán bò cừu.¹⁶ Người không cho ai mang đồ vật gì đi qua Đền Thờ.¹⁷ Người giảng dạy và nói với họ: “Đã chẳng có lời chép rằng: Nhà của Ta sẽ được gọi là nhà cầu nguyện cho mọi dân tộc sao? Nhưng các người đã biến thành sào huyệt của bọn cướp!”¹⁸ Các thượng tế và các kinh sư đã nghe, và họ tìm cách giết Người. Bởi vì họ sợ Người, và vì cả đám đông đều ngạc nhiên về giáo huấn của Người.¹⁹ Chiều đến, họ ra khỏi thành.

²⁰ Sáng sớm, khi đi ngang qua, họ thấy cây vả đã chết khô tận rễ.²¹ Sự nhớ lại, Phêrô nói với Người: “Thưa Rabbi, kìa cây vả Thầy rửa đã chết khô.”²² Đức Giêsu lên tiếng nói với các ông: “Anh em hãy có lòng tin vào Thiên Chúa.²³ Amen Thầy nói cho anh em: Nếu người nào nói với núi này: hãy dời chỗ và hãy nhào xuống biển! và không nghi ngờ trong lòng mình, nhưng tin rằng điều mình nói sẽ xảy ra, thì sẽ thành sự cho người ấy.²⁴ Vì điều này, Thầy nói với anh em: Tất cả những gì anh em cầu nguyện và cầu xin, hãy tin là đã nhận được, thì sẽ thành sự cho anh em.²⁵ Khi anh em đứng cầu nguyện, anh em hãy tha thứ nếu anh em có bất bình với người nào, để Cha của anh em, Đấng ngự trên trời, cũng tha cho anh em những lỗi lầm của anh em. (²⁶ Nhưng nếu anh em không tha thứ, Cha của anh em, Đấng ngự trên trời, cũng sẽ không tha những lỗi lầm của anh em).”

Máccô 11,27-33: Người Do thái chất vấn Đức Giêsu về thẩm quyền của Người

²⁷ Họ lại vào Giêrusalem. Người đang đi lại trong Đền Thờ, thì các thượng tế, các kinh sư và các kỳ mục đến với Người,²⁸ họ nói với Người: “Ông làm các điều ấy với quyền nào?, hay ai đã cho ông

quyền đó để ông làm những điều ấy?”²⁹ Đức Giêsu nói với họ: “Tôi sẽ hỏi các ông một điều, các ông hãy trả lời cho tôi, và tôi sẽ nói cho các ông tôi làm các điều ấy với quyền nào.”³⁰ Phép rửa của ông Gioan bởi Trời hay bởi người ta? Các ông hãy trả lời cho tôi.”³¹ Họ bàn với nhau: “Nếu chúng ta nói: “Bởi Trời”, ông ấy sẽ nói: “vậy tại sao các ông không tin ông ấy?”³² hay chúng ta nói: “Bởi người ta”? Họ sợ dân chúng, vì mọi người đều cho Gioan thật là một ngôn sứ.³³ Họ lên tiếng nói với Đức Giêsu: “Chúng tôi không biết”. Đức Giêsu nói với họ: “Tôi cũng không nói cho các ông tôi làm những điều ấy với quyền nào.”

Máccô 12,1-12: Dụ ngôn những người làm vườn nho sát nhân

¹ Người bắt đầu nói với họ bằng dụ ngôn: “Có người kia trồng một vườn nho; ông rào giậu chung quanh, đào bồn đập nho và xây một tháp canh. Ông cho tá điền thuê và đi xa.² Đến mùa, ông sai một đầy tớ đến với các tá điền để thu hoa trái của vườn nho từ nơi các tá điền.³ Nhưng họ bắt người ấy, đánh đập và đuổi về tay không.⁴ Ông lại sai một đầy tớ khác đến với họ. Họ đánh vào đầu và hạ nhục anh.⁵ Ông sai một người khác, họ cũng giết người ấy. Ông sai nhiều người khác nữa, kẻ thì họ đánh, người thì họ giết.⁶ Ông chỉ còn một người là con yêu dấu, ông sai người con cuối cùng đến với họ và nói: “Chúng sẽ nể con của ta”.⁷ Nhưng các tá điền này nói với nhau rằng: “Đây là kẻ thừa tự, nào chúng ta giết nó, và gia tài là của chúng ta”.⁸ Họ bắt cậu ấy, giết chết và quăng cậu ấy ra bên ngoài vườn nho.⁹ Vậy ông chủ vườn nho sẽ làm gì? Ông sẽ đến tiêu diệt các tá điền đó, và giao vườn nho cho những người khác.¹⁰ Các ông chưa đọc câu Kinh Thánh này sao? Tảng đá thợ xây loại bỏ, chính nó đã trở nên đá tảng góc tường.¹¹ Điều đó xảy ra do bởi Chúa, và là điều kỳ diệu trước mắt chúng ta!”¹² Họ tìm cách bắt Người, nhưng sợ đám đông, vì họ biết rằng Người nói dụ ngôn này cho họ. Rồi để Người lại đó, họ ra đi.

Máccô 12,13-17: Vấn đề nộp thuế cho hoàng đế Xêda

¹³ Họ sai đến với Người mấy người Pharisêu và phe Hêrôdê để làm Người mắc bẫy vì lời nói. ¹⁴ Họ đến với Người: “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người chân thật. Thầy chẳng vị nể ai, vì Thầy không nhìn theo vẻ bề ngoài của con người, nhưng theo sự thật, Thầy dạy đường lối của Thiên Chúa. Vậy được phép nộp thuế cho Xêda hay không? Chúng tôi nộp hay không nộp?” ¹⁵ Biết sự giả hình của họ, Người nói với họ: “Tại sao các ông thử tôi? Các ông hãy đem cho tôi một đồng bạc để tôi xem!” ¹⁶ Họ đem đến và Người hỏi họ: “Hình và danh hiệu này là của ai?” Họ nói với Người: “Của Xêda.” ¹⁷ Đức Giêsu nói với họ: “Của Xêda, các ông hãy trả cho Xêda; của Thiên Chúa, hãy trả cho Thiên Chúa.” Họ hết sức ngạc nhiên về Người.

Máccô 12,18-27: Vấn đề người chết sống lại

¹⁸ Những người Xadôc đến với Người, những người này nói là không có sự sống lại. Họ hỏi Người: ¹⁹ “Thưa Thầy, Môsê có viết cho chúng tôi: Nếu anh em của người nào đó chết đi, để lại vợ và không để lại con, thì người ấy lấy vợ của anh em mình.” ²⁰ Vậy có bảy anh em trai. Người thứ nhất lấy vợ, và chết không để lại dòng dõi. ²¹ Người thứ hai lấy bà đó, và chết không để lại dòng dõi. Người thứ ba cũng vậy. ²² Cả bảy người đều không để lại dòng dõi. Sau cùng, người đàn bà cũng chết. ²³ Trong ngày sống lại, khi họ sống lại, bà ấy sẽ là vợ của ai trong số họ? Vì bảy người đó đã lấy bà làm vợ.” ²⁴ Đức Giêsu nói: “Phải chăng các ông đã lầm vì điều này: các ông không biết Kinh thánh cũng chẳng biết quyền năng của Thiên Chúa? ²⁵ Vì khi người ta từ cõi chết sống lại, thì chẳng còn cưới vợ, cũng chẳng lấy chồng, nhưng họ sẽ giống như các thiên thần ở trên trời. ²⁶ Còn về vấn đề kẻ chết trỗi dậy, các ông đã không đọc trong sách Môsê về bụi gai sao, tại sao Thiên Chúa nói với ông ấy: Ta là Thiên Chúa của Ápraham, Thiên Chúa của Ixaác, và Thiên Chúa của Giacóp. ²⁷ Người không phải là Thiên Chúa của những kẻ chết, nhưng là của những kẻ sống. Các ông lầm to!”

Máccô 12,28-34: Điều răn đứng hàng đầu

²⁸ Một người thuộc nhóm các kinh sư đã nghe tranh luận và thấy Người đáp lại họ cách chí lý, ông đến gần hỏi Người: “Điều răn nào đứng đầu trong tất cả?” ²⁹ Đức Giêsu trả lời: “Điều răn đứng đầu là “Nghe đây, hỡi Ítraen, Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, là Đức Chúa duy nhất.” ³⁰ Người yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, với tất cả lòng dạ của người, với tất cả tâm hồn của người, với tất cả trí khôn của người, với tất cả sức lực của người.” ³¹ Điều răn thứ hai là người phải yêu người thân cận như chính mình. Chẳng có điều răn nào khác lớn hơn các điều răn đó.” ³² Ông kinh sư nói với Người: “Phải lắm, thưa Thầy, Thầy đã nói đúng. Người là Đấng duy nhất, và không có Đấng nào khác ngoài Người.” ³³ Yêu mến Người với tất cả lòng dạ, với tất cả trí hiểu, với tất cả sức lực và yêu mến người thân cận như chính mình, thì cao trọng hơn mọi lễ toàn thiêu và hy lễ.” ³⁴ Khi thấy [ông ấy] trả lời khôn ngoan, Đức Giêsu nói với ông ấy: “Ông không còn xa Vương quốc Thiên Chúa đâu!” Và không ai còn dám chất vấn Người nữa.

Máccô 12,41-44: Tiền dâng cúng của bà goá nghèo

⁴¹ Ngồi đối diện với thùng tiền dâng cúng, Người nhìn xem đám đông bỏ tiền vào thùng tiền dâng cúng ra sao. Nhiều người giàu bỏ nhiều. ⁴² Một bà goá nghèo đến bỏ hai đồng tiền kẽm, trị giá một đồng xu. ⁴³ Gọi các môn đệ của Người lại, Người nói với các ông: “Amen, Thầy nói cho anh em: Bà goá nghèo này đã bỏ vào hơn tất cả những người đã bỏ vào thùng tiền dâng cúng.” ⁴⁴ Vì mọi người lấy từ của cải dư thừa của họ mà bỏ vào; nhưng bà này, lấy từ cái túng thiếu của mình mà bỏ vào đó tất cả những gì bà ấy có, tất cả của nuôi thân bà.”

Máccô 13,1-4: Nhập đề bài diễn từ cánh chung

¹ Khi ra khỏi Đền Thờ, một trong các môn đệ của Người nói với Người: “Thưa Thầy, xem kìa, đá lớn thật! Kiến trúc vĩ đại thật!” ² Đức Giêsu nói với ông ấy: “Anh nhìn ngắm công trình vĩ đại đó ư?”

Tại đây, sẽ không còn tảng đá nào trên tảng đá nào mà không bị phá đổ”.

³ Lúc Người ngồi trên núi Ôliu, đối diện với Đền Thờ, các ông Phêrô, Giacôbê, Gioan và Anrê hỏi riêng Người: ⁴ “Xin Thầy nói cho chúng con biết bao giờ các điều ấy sẽ xảy ra, và có dấu chỉ gì khi sắp hoàn tất tất cả những điều đó?”.

Máccô 13,5-23: Xác định về những dấu chỉ thời sau cùng

⁵ Đức Giêsu bắt đầu nói với các ông: “Anh em hãy coi chừng đừng để ai lừa gạt anh em. ⁶ Nhiều kẻ sẽ đến nhân danh Thầy và nói: “Chính là Ta!”, và họ sẽ lừa gạt được nhiều người. ⁷ Khi anh em nghe có chiến tranh và tin đồn chiến tranh, anh em đừng khiếp sợ. Việc đó phải xảy ra, nhưng chưa phải là chung cục. ⁸ Vì dân này sẽ nổi dậy chống dân kia, nước này chống nước nọ. Sẽ có động đất ở nhiều nơi, sẽ có đói kém. Những việc ấy là khởi đầu các cơn đau chuyển dạ. ⁹ “Phần anh em, anh em hãy coi chừng! Người ta sẽ nộp anh em cho các hội đồng và các hội đường; anh em sẽ bị đánh đòn; anh em sẽ phải đứng trước quan quyền và vua chúa vì Thầy, để làm chứng trước mặt họ. ¹⁰ Và Tin mừng phải được rao giảng trước tiên cho mọi dân tộc. ¹¹ “Khi người ta dẫn anh em đi nộp, anh em đừng lo trước phải nói gì, nhưng điều được ban cho anh em trong giờ đó, anh em hãy nói vì không phải chính anh em nói, nhưng là Thánh Thần. ¹² Và anh em sẽ nộp nhau để bị giết chết; cha sẽ nộp con, con cái sẽ đứng lên chống lại cha mẹ và làm cho cha mẹ phải chết. ¹³ Anh em sẽ bị mọi người thù ghét vì danh của Thầy. Nhưng ai bền chí đến cùng, kẻ ấy sẽ được cứu. ¹⁴ “Khi anh em thấy đồ ghê tởm gây hoang tàn, đứng ở nơi không phải của nó - người đọc hãy lo mà hiểu! -, Bấy giờ ai ở Giuđê, hãy trốn lên núi; ¹⁵ ai ở trên sân thượng thì đừng xuống, đừng vào lấy gì ra khỏi nhà của mình; ¹⁶ ai ở ngoài đồng, đừng quay lại đằng sau lấy áo choàng của mình. ¹⁷ Khốn khổ cho những người mang thai và những người đang cho

con bú trong những ngày đó!¹⁸ Anh em hãy cầu xin để đừng xảy ra vào mùa đông.¹⁹ Vì những ngày đó sẽ là sự gian nan đến mức chưa xảy ra như thế từ lúc khởi đầu tạo thành, khi Thiên Chúa tạo dựng cho đến bây giờ, và không hề xảy ra nữa.²⁰ Nếu Chúa không rút ngắn những ngày ấy lại, thì mọi người phạm, không ai được cứu; nhưng vì những kẻ Người đã được tuyển chọn, những kẻ mà Người đã chọn, Người đã rút ngắn những ngày ấy lại.²¹ Bây giờ, nếu có ai nói với anh em: “Kìa, Đấng Kitô ở đây! Kìa, Người ở đó!”, anh em đừng tin.²² Vì sẽ có những kitô giả và ngôn sứ giả xuất hiện, làm những dấu lạ và những việc phi thường, để lừa gạt, nếu có thể được, những người đã được tuyển chọn.²³ Phần anh em, anh em hãy coi chừng: Thầy đã báo trước tất cả cho anh em!

Máccô 13,24-27: Con Người quang lâm

²⁴ Nhưng trong những ngày đó, sau cơn gian nan ấy, mặt trời sẽ ra tối tăm, mặt trăng không chiếu sáng,²⁵ các ngôi sao từ trời sa xuống, và các quyền lực trên trời bị lay chuyển.²⁶ Và bây giờ người ta sẽ thấy Con Người đến trong đám mây với đầy quyền năng và vinh quang.²⁷ Bây giờ, Người sẽ sai các thiên sứ đi, và Người sẽ tập hợp những người đã được tuyển chọn từ bốn phương về, từ đầu mặt đất cho đến cuối chân trời.

Máccô 13,28-37: Dụ ngôn cây vả và dụ ngôn kêu gọi tỉnh thức và sẵn sàng

²⁸ “Anh em hãy học hỏi qua thí dụ cây vả. Khi cành của nó trở nên mềm và trổ lá, anh em biết là mùa hè đã đến gần.²⁹ Phần anh em cũng vậy, khi anh em thấy những điều đó xảy ra, anh em hãy biết Người đang ở gần, ngay trước cửa.³⁰ Amen, Thầy bảo anh em: Thế hệ này sẽ chẳng qua đi, cho đến khi tất cả những điều ấy xảy ra.³¹ Trời đất sẽ qua đi, nhưng những lời Thầy sẽ chẳng qua đi.³²” Còn về ngày hay giờ đó thì không ai biết được, các thiên sứ trên trời cũng không biết, Con cũng không, ngoại trừ Cha.

³³ “Anh em hãy coi chừng, hãy tỉnh thức, vì anh em không biết khi nào thời ấy đến.³⁴ Cũng như người kia đi xa, để lại nhà của mình, và cho các đầy tớ của mình quyền hành, mỗi người một việc, và ra lệnh cho người giữ cửa phải canh thức.³⁵ Vậy anh em phải canh thức, vì anh em không biết khi nào chủ nhà đến: Lúc chập tối hay nửa đêm, lúc gà gáy hay tảng sáng.³⁶ kẻo ông chủ đến bất thần, bắt gặp anh em đang ngủ.³⁷ Điều Thầy nói với anh em, Thầy cũng nói với tất cả: Hãy canh thức!”

Máccô 14,1-11: Người Do thái âm mưu hại Đức Giêsu & Xức dầu tại Bêtania

¹ Sau hai ngày nữa là lễ Vượt Qua và lễ Bánh Không Men, các thượng tế và kinh sư tìm cách làm sao dùng mưu bắt và giết đi Người,² vì họ nói: “Không vào ngày lễ, kẻo làm dân chúng náo động.”

³ Người đang ở Bêtania, tại nhà ông Simon Cùi. Người đang dùng bữa, một người phụ nữ đến, mang theo một bình bạch ngọc đựng dầu thơm cam tùng nguyên chất thứ đắt tiền. Đập vỡ bình bạch ngọc, cô đổ dầu thơm trên đầu Người.⁴ Nhưng có vài người bức tức, nói với nhau: “Việc gì mà phí dầu thơm như thế? ⁵ Vì có thể đem bán dầu đó trên ba trăm quan tiền và cho người nghèo.” Rồi họ gất gỏng với cô ấy. ⁶ Nhưng Đức Giêsu nói: “Các ông hãy để cô ấy yên. Sao các ông gây khó khăn cho cô ấy? Cô ấy đã làm cho tôi một việc tốt. ⁷ Vì các ông luôn luôn có người nghèo với các ông, và khi các ông muốn, các ông có thể làm phúc cho họ, còn tôi, các ông không luôn luôn có đâu. ⁸ Điều cô ấy có, cô ấy đã làm, cô ấy đã xức dầu thơm thân thể tôi trước, để chuẩn bị mai táng. ⁹ Amen, Tôi bảo các ông: Tin mừng được loan báo ở đâu trong khắp thế gian, điều cô ấy vừa làm cũng sẽ được người ta kể lại để nhớ tới cô ta.”

¹⁰ Giữa Ítcariôt, một người trong Nhóm Mười Hai, đi gặp các thượng tế để nộp Người cho họ. ¹¹ Nghe thế, họ vui mừng và hứa cho ông ấy tiền bạc. Ông ấy tìm cách làm sao cho tiện để nộp Người.

Máccô 14,12-16: Chuẩn bị ăn lễ Vượt Qua

¹² Ngày thứ nhất trong tuần Bánh Không Men, khi người ta sát tế chiên Vượt Qua, các môn đệ của Người nói với Người: “Thầy muốn chúng con đi chuẩn bị ở đâu để Thầy ăn lễ Vượt Qua?” ¹³ Người sai đi hai người trong các môn đệ của Người, và nói với họ: “Các anh hãy đi vào thành, và sẽ có một người đón gặp các anh, người ấy mang một vò nước. Các anh hãy đi theo người đó. ¹⁴ Người đó vào đâu, các anh hãy nói với chủ nhà ấy rằng: Thầy nói: “Phòng ăn dành cho tôi ở đâu, nơi tôi ăn lễ Vượt Qua với các môn đệ của tôi?” ¹⁵ Và ông ấy sẽ chỉ cho các anh một phòng rộng rãi trên lầu, đã được trang bị sẵn: Ở đó, các anh hãy chuẩn bị cho chúng ta.” ¹⁶ Các môn đệ ra đi và vào thành, các ông thấy như Người đã nói với các ông và các ông đã chuẩn bị lễ Vượt Qua.

Máccô 14,17-25: Bữa ăn Vượt Qua

¹⁷ Chiều đến, Người tới cùng Nhóm Mười Hai. ¹⁸ Đang khi dùng bữa, Đức Giêsu nói: “Amen Thầy bảo anh em, một người trong anh em sẽ nộp Thầy, người đang cùng ăn với Thầy.” ¹⁹ Họ bắt đầu buồn rầu, và từng người một, nói với Người: “Chẳng lẽ con sao?” ²⁰ Nhưng Người nói với họ: “một người trong Nhóm Mười Hai, người chằm chung với Thầy vào đĩa. ²¹ Đã hẳn, Con Người ra đi như lời đã chép về Người. Nhưng khôn cho người đó, kẻ làm cho Con Người bị nộp, thà người ấy đừng sinh ra thì hơn!”

²² Đang khi ăn, Người cầm lấy bánh, chúc tụng, bẻ ra, trao cho các ông và nói: “Anh em hãy cầm lấy, đây là mình Thầy.” ²³ Và Người cầm chén, tạ ơn, trao cho các ông, và tất cả các ông đã uống chén này. ²⁴ Người nói với các ông: “Đây là máu Thầy, máu Giao Ước, đổ ra vì muôn người. ²⁵ Amen Thầy bảo anh em: chẳng bao giờ Thầy còn uống sản phẩm của cây nho cho đến ngày ấy, khi Thầy uống thứ mới trong Nước Thiên Chúa.”

Máccô 14,26-31: Đức Giêsu tiên báo ông Phêrô sẽ chối Người

²⁶ Hát thánh vịnh xong, họ đi lên núi Ô liu. ²⁷ Đức Giêsu nói với các ông: “Tất cả anh em sẽ vấp ngã, bởi đã viết: Ta sẽ đánh người chần chẫn, và đàn chiên sẽ tan tác. ²⁸ Nhưng sau khi Thầy trở dậy, Thầy sẽ đến Galilê trước anh em.” ²⁹ Nhưng Phêrô xác nhận với Người: “Dầu tất cả sẽ vấp ngã, nhưng con thì không.” ³⁰ Đức Giêsu nói với ông ấy: “Amen Thầy bảo anh: hôm nay, nội đêm nay, trước khi gà gáy hai lần, chính anh, anh đã chối Thầy ba lần.” ³¹ Nhưng ông ấy nói quả quyết: “Dầu con phải chết với Thầy, con cũng không chối Thầy.” Tất cả các ông đều nói như vậy.

Máccô 14,32-42: Tại vườn Ghết-sê-mani

³² Và họ đến một thửa đất gọi là Ghết-sê-mani. Người nói với các môn đệ của Người: “Anh em ngồi lại đây, trong khi Thầy cầu nguyện.” ³³ Rồi Người đem theo Phêrô, Giacôbê và Gioan với Người, và Người bắt đầu hãi hùng, xao xuyến. ³⁴ Người nói với các ông: “Tâm hồn Thầy buồn đến chết được. Anh em ở lại đây và canh thức.” ³⁵ Đi xa hơn một chút, Người sắp mình xuống đất cầu nguyện, để nếu có thể thì Người được qua khỏi giờ ấy. ³⁶ Người nói: “Abba, Cha ơi, Cha có thể làm mọi sự, xin Cha cất chén này khỏi con, nhưng không phải điều con muốn, mà là điều Cha muốn.” ³⁷ Người đến và thấy các ông đang ngủ, Người nói với Phêrô: “Simon, anh ngủ à? Anh không có sức canh thức một giờ sao? ³⁸ Anh em hãy canh thức và cầu nguyện không sa vào chước cám dỗ. Vì tinh thần thì hăng hái, nhưng thể xác lại yếu đuối.” ³⁹ Một lần nữa Người đi cầu nguyện, với lời lẽ Người đã nói. ⁴⁰ Người lại đến và thấy các ông đang ngủ, vì mắt họ nặng trĩu, và các ông chẳng biết trả lời làm sao với Người. ⁴¹ Người đến lần thứ ba, và Người nói với các ông: “Thôi, anh em hãy ngủ, hãy nghỉ. Thế là đủ, giờ đã đến. Nay, Con Người bị nộp vào tay những người tội lỗi. ⁴² Anh em hãy đứng dậy, chúng ta đi nào! Kia kẻ nộp Thầy đã tới gần”.

Máccô 14,43-52: Đức Giêsu bị bắt

⁴³ Khi Người đang nói, ngay lập tức, Giuđa, một người trong Nhóm Mười Hai, xuất hiện. Cùng đi với ông ấy có một đám đông mang guom giáo gây gộc do các thượng tế, các kinh sư và các kỳ mục sai đến. ⁴⁴ Kế nọp Người đã cho họ một dấu hiệu, ông ấy nói: “Tôi hôn ai, chính là người đó. Các anh hãy bắt người ấy và hãy dẫn đi cẩn thận”. ⁴⁵ Vừa tới, lập tức ông ấy tiến lại gần Người và nói: “Thưa Rabbi!”, và ông ấy hôn Người. ⁴⁶ Họ tra tay trên Người và họ bắt Người. ⁴⁷ Nhưng một trong những kẻ có mặt tuốt guom ra, chém phải người đầy tớ của thượng tế, làm đứt tai người ấy.

⁴⁸ Đức Giêsu lên tiếng nói với họ: “Các ông đến với guom giáo gây gộc để bắt Tôi như bắt cướp sao? ⁴⁹ Ngày ngày, Tôi ở giữa các ông, giảng dạy ở Đền Thờ, và các ông không bắt Tôi, nhưng là để Sách Thánh được ứng nghiệm”. ⁵⁰ Tất cả các môn đệ bỏ Người mà chạy trốn. ⁵¹ Có một cậu thanh niên đi theo Người, anh ta khoác một tấm vải gai trên mình. Họ túm lấy anh ta, ⁵² anh ta bỏ lại tấm vải gai, chạy trốn mình trần.

Máccô 14,53-65: Đức Giêsu ra trước Thượng Hội Đồng

⁵³ Họ dẫn Đức Giêsu đến vị thượng tế. Tất cả các thượng tế, các kỳ mục và các kinh sư tề tựu lại. ⁵⁴ Phêrô theo Người xa xa, cho đến khi vào trong sân dinh thượng tế, và sưởi bên đống lửa.

⁵⁵ Các thượng tế và toàn thể Thượng Hội Đồng tìm lời chứng buộc tội Đức Giêsu để lên án tử hình Người, nhưng họ tìm không ra, ⁵⁶ vì nhiều kẻ làm chứng gian tố cáo Người, và các chứng ấy không ăn khớp với nhau. ⁵⁷ Có vài kẻ đứng làm chứng gian tố cáo Người: ⁵⁸ “Chúng tôi, chúng tôi đã nghe ông ấy nói: Chính Tôi sẽ phá hủy Cung Thánh này do tay người phạm làm ra, và trong ba ngày, Tôi sẽ xây một cái khác, không do tay người phạm làm ra” ⁵⁹ Tuy vậy, lời chứng của họ cũng không khớp với nhau.

⁶⁰ Vị thượng tế đứng lên, ra giữa hỏi Đức Giêsu: “Ông không trả lời gì về những điều họ làm chứng tố cáo ông sao?” ⁶¹ Nhưng Đức Giêsu vẫn im lặng và không trả lời gì cả. Một lần nữa vị thượng tế hỏi Người, và nói với Người: “Ông là Đấng Kitô, Con của Đấng Đáng Chúc Tụng không phải không?” ⁶² Đức Giêsu nói: “Chính là Tôi, và các ông sẽ thấy Con Người ngự bên hữu Đấng Toàn Năng và đến với mây trời”. ⁶³ Vị thượng tế xé áo mình ra và nói: “Chúng ta cần gì nhân chứng nữa?” ⁶⁴ Quý vị vừa nghe lời phạm thượng, quý vị nghĩ sao? “Tất cả đều kết án Người đáng chết.

⁶⁵ Một số người bắt đầu khạc nhổ vào Người, bịt mắt Người lại, đánh đấm Người và nói với Người: “Hãy nói tiên tri đi!” Và đám thuộc hạ tát Người tui bụi.

Máccô 14,66-72: Ông Phêrô chối Thầy

⁶⁶ Ông Phêrô đang ở dưới sân, có một người tớ gái của thượng tế đi tới; ⁶⁷ thấy ông ngồi sưởi, cô ta nhìn ông chòng chọc mà nói: “Cả bác nữa, bác cũng đã ở với cái ông người Nadarét, ông Giêsu đó chứ gì!” Ông liền chối: “Tôi chẳng biết, chẳng hiểu cô muốn nói gì!” “Rồi ông bỏ đi ra phía tiền sảnh. Bấy giờ có tiếng gà gáy.” ⁶⁹ Người tớ gái thấy ông, lại bắt đầu nói với những người đứng đó: “Bác này cũng thuộc bọn chúng đấy”. ⁷⁰ Nhưng ông Phêrô lại chối. Một lát sau, những người đứng đó lại nói với ông: “Đúng là bác thuộc bọn chúng, vì bác cũng là người Galilê!” ⁷¹ Nhưng ông Phêrô liền thốt lên những lời độc địa và thề rằng: “Tôi thề là không có biết người các ông nói đó!” ⁷² Ngay lúc đó, gà gáy lần thứ hai. Ông Phêrô sực nhớ điều Đức Giêsu đã nói với mình: “Gà chưa kịp gáy hai lần, thì anh đã chối Thầy đến ba lần”. Thề là ông oà lên khóc.

Máccô 15,1-15: Đức Giêsu ra trước tổng trấn Philatô

¹ Lập tức, lúc tảng sáng, các thượng tế đã họp bàn với các kỳ mục, các kinh sư, và toàn thể Thượng Hội Đồng. Họ trói Đức Giêsu giải đi và nộp cho Philatô. ² Philatô hỏi Người: “Ông là vua dân Do

thái sao?” Người lên tiếng nói với ông ấy: “chính Người nói đó”.³ Các thượng tế tố cáo Người nhiều điều,⁴ Philatô lại hỏi Người: “Ông không trả lời gì sao? kìa, họ tố cáo ông biết nhiều điều”⁵ Nhưng Đức Giêsu không trả lời gì nữa, khiến Philatô ngạc nhiên.⁶ Vào dịp lễ, ông ấy phóng thích cho họ một người tù, người mà họ xin.⁷ Có một người tên là Baraba, bị giam với quân phiến loạn, họ đã giết người trong một vụ nổi dậy.⁸ Đám đông đi lên và bắt đầu xin Philatô như ông ấy thường làm với họ.⁹ Philatô trả lời họ và nói: “Các ông muốn ta phóng thích cho các ông vua dân Do thái không?”¹⁰ Bởi ông ấy biết rằng: các thượng tế nộp Người vì ghen tỵ.¹¹ Nhưng các thượng tế sách động đám đông để ông phóng thích Baraba thì hơn.¹² Nhưng Philatô lại lên tiếng nói với họ: “Vậy các ông muốn ta làm gì cho người mà các ông gọi là vua dân Do thái?”¹³ Họ lại kêu lên: “Hãy đóng đinh ông ấy vào thập giá!”¹⁴ Nhưng Philatô nói với họ: “ông ấy đã làm điều gì gian ác?” Nhưng họ kêu lên lớn hơn: “Hãy đóng đinh ông ấy vào thập giá!”¹⁵ Philatô muốn làm hài lòng đám đông, ông ấy phóng thích Baraba cho họ, và ông ấy cho đánh đòn Đức Giêsu, để Người bị đóng đinh vào thập giá.

Máccô 15,16-20a: Đức Giêsu đội vòng gai

¹⁶ Lính dẫn Đức Giêsu vào sân dinh, tức là dinh tổng trấn, và chúng tập trung cả cơ đội lại.¹⁷ Chúng khoác cho Người một tấm áo đỏ tía, và chúng đặt lên đầu Người một vương miện kết bằng gai.¹⁸ Chúng bắt đầu bái chào Người: “kính chào, vua dân Do thái!”¹⁹ Chúng đánh lên đầu Người bằng cây sậy, khạc nhổ vào Người, và quỳ gối bái lạy Người.²⁰ Khi đã chế giễu Người rồi, chúng lột áo đỏ tía ra, và mặc cho Người áo của Người.

Máccô 15,20b-32: Đức Giêsu chịu đóng đinh vào thập giá

Chúng dẫn Người đi để đóng đinh Người vào thập giá.²¹ Có một người đi ngang qua đó là Simôn, gốc Kyrênê từ ngoài đồng về. Ông

ấy là cha của Aléxandê và Ruphô. Chúng bắt ông ấy vác thập của Người.²² Chúng đưa Người lên một nơi gọi là Gôngôtha, nghĩa là Đồi Sọ.

²³ Chúng trao cho Người rượu pha mộc dược, nhưng Người không nhận.²⁴ Chúng đóng đinh Người vào thập giá, và chúng chia nhau áo của Người bằng cách bắt thăm xem ai được cái gì.²⁵ Lúc đó là giờ thứ ba khi chúng đã đóng đinh Người vào thập giá.²⁶ Tấm bản ghi án của Người viết: “Vua dân Do thái”.²⁷ Cùng với Người, chúng đóng đinh hai tên cướp vào thập giá, một đũa bên phải, một đũa bên trái của Người. (²⁸ Và đã ứng nghiệm lời Kinh Thánh: Người bị liệt vào hạng những người phạm pháp.)

²⁹ Những người qua lại nhục mạ Người, họ lắc đầu và nói: “Này, ông là người phá Cung Thánh, và là người xây dựng lại trong ba ngày, ³⁰ hãy cứu lấy mình và xuống khỏi thập giá” ³¹ Các thượng tế cũng chế giễu như vậy với nhau và với các kinh sư, họ nói: “Ông ấy đã cứu những người khác, mà chẳng cứu nổi chính mình. ³² Ông Kitô, vua Ítraen, ông hãy xuống khỏi thập giá bây giờ, để chúng tôi thấy và chúng tôi tin.” Những kẻ chịu đóng đinh cùng với Người cũng nhục mạ Người.

Máccô 15,33-41: Đức Giêsu chết trên thập giá

³³ Đến giờ thứ sáu, bóng tối xảy đến trên khắp mặt đất cho đến giờ thứ chín. ³⁴ Vào giờ thứ chín, Đức Giêsu kêu lớn tiếng: “Êlôi, Êlôi, lama xabácthani!” Nghĩa là: “Lạy Thiên Chúa của con, lạy Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con?” ³⁵ Nghe vậy, một vài người đứng đó liền nói: “Kìa ông ấy kêu ông Êlia.” ³⁶ Có kẻ chạy đi, thắm đầy giấm vào một miếng bọt biển, cắm vào cây sậy, đưa lên cho Người uống mà nói: “Chúng ta hãy xem ông Êlia có đến đem ông ấy xuống không.” ³⁷ Đức Giêsu kêu lên một tiếng lớn, rồi tắt thở. ³⁸ Bức màn trước của Cung Thánh bị xé ra làm hai từ trên xuống dưới. ³⁹ Viên đại đội trưởng đứng đối diện với Đức Giêsu, thấy Người tắt thở như vậy nói: “Quả thật, người này là Con Thiên Chúa”.

⁴⁰ Có những phụ nữ đứng xa xa mà nhìn, trong đó có Maria Mácdala, Maria mẹ các ông Giacôbê Thứ và Giôxét, cùng bà Salômê. ⁴¹ Khi Người còn ở Galilê, các bà này đã đi theo Người và giúp đỡ Người, và có nhiều bà khác, các bà đã cùng với Người lên Giêrusalem.

Máccô 15,42-47: Đức Giêsu được mai táng

⁴² Trời đã về chiều, vì là ngày áp lễ, tức là hôm trước ngày sabát, ⁴³ nên ông Giôxép tới. Ông là người thành Arimathê, thành viên có thế giá của hội đồng, cũng là người mong đợi Triều Đại của Thiên Chúa. Ông ấy đã mạnh dạn đến gặp Philatô và xin thi hài Đức Giêsu. ⁴⁴ Philatô ngạc nhiên là Người đã chết rồi, ông ấy gọi viên đại đội trưởng, hỏi xem Người đã chết lâu chưa. ⁴⁵ Được viên đại đội trưởng cho biết, [Philatô] giao thi hài cho Giôxép. ⁴⁶ Ông này mua một tấm vải gai, hạ Người xuống, bọc vào tấm vải gai và đặt Người vào trong ngôi mộ đã đục sẵn trong đá, rồi ông ấy lăn tảng đá lấp cửa mộ. ⁴⁷ Còn Maria Mácdala và bà Maria mẹ Giôxét, các bà nhìn thấy nơi Người được mai táng.

Máccô 16,1-8: Ngôi mộ trống

¹ Vừa hết ngày sabát, Maria Mácdala, Maria mẹ ông Giacôbê, và Salômê, mua dầu thơm để đi ướp xác Người. ² Sáng tinh sương ngày thứ nhất trong tuần, các bà ra mộ lúc mặt trời mọc. ³ Các bà nói với nhau: “Ai sẽ lăn tảng đá ra khỏi cửa mộ cho chúng ta đây?” ⁴ Và ngược mắt lên, các bà thấy tảng đá đã lăn ra, tảng đá ấy rất lớn. ⁵ Vào trong mộ, các bà thấy một người thanh niên ngồi bên phải, mặc áo chùng trắng, và các bà hoảng sợ. ⁶ Nhưng người ấy nói với họ: “Đừng hoảng sợ! Các bà tìm Đức Giêsu Nadarét đã bị đóng đinh, Người đã trôi dậy rồi, không còn đây nữa. Hãy xem chỗ người ta đã đặt Người.” ⁷ Các bà hãy đi nói với môn đệ Người và với Phêrô rằng: “Người sẽ đến Galilê trước các ông. Ở đó, các ông sẽ được thấy Người như Người đã nói với các ông.” ⁸ Vừa ra khỏi mộ, các bà

liền chạy trốn, các bà run lấy bầy, và hét hồn hét vía. Họ chẳng nói gì với ai, vì họ sợ hãi.

Đoạn Kết: Máccô 16,9-20: Đức Giêsu phục sinh hiện ra.

Những đoạn kết không chính thức

Đoạn kết ngắn

Tất cả những điều được quy định cho họ, các bà loan báo nhanh chóng cho các bạn hữu của ông Phêrô. Sau đó, chính Đức Giêsu, gửi qua trung gian của họ từ Đông cho đến tận sang Tây, lời rao giảng thánh và bắt diệt về ơn cứu độ vĩnh hằng. Amen.

Đoạn kết dài

9 Sau khi sống lại vào lúc tảng sáng ngày thứ nhất trong tuần, Đức Giêsu hiện ra trước tiên với bà Maria Mácđala, là kẻ đã được Người trừ cho khỏi bầy quỷ.¹⁰ Bà đi báo tin cho những kẻ đã từng sống với Người mà nay đang buồn bã khóc lóc.¹¹ Nghe bà nói Người đang sống và bà đã thấy Người, các ông vẫn không tin.¹² Sau đó, Người tỏ mình ra dưới một hình dạng khác cho hai người trong nhóm các ông, khi họ đang trên đường đi về quê.¹³ Họ trở về báo tin cho các ông khác, nhưng các ông ấy cũng không tin hai người này.¹⁴ Sau cùng, Người tỏ mình ra cho chính Nhóm Mười Một đang khi các ông dùng bữa. Người khiển trách các ông không tin và cứng lòng, bởi lẽ các ông không chịu tin những kẻ đã được thấy Người sau khi Người trỗi dậy.¹⁵ Người nói với các ông: “Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin mừng cho mọi loài thọ tạo.¹⁶ Ai tin và chịu phép rửa, sẽ được cứu độ; còn ai không tin, thì sẽ bị kết án.¹⁷ Đây là những dấu lạ sẽ đi theo những ai có lòng tin: nhân danh Thầy, họ sẽ trừ được quỷ, sẽ nói được những tiếng mới lạ.¹⁸ Họ sẽ cầm được rắn, và dù có uống nhằm thuốc độc, thì cũng chẳng sao. Và nếu họ đặt tay trên những người bệnh, thì những người này sẽ được mạnh khoẻ.”¹⁹ Nói xong, Chúa Giêsu được đưa lên trời và ngự bên hữu

Thiên Chúa.²⁰ Còn các Tông Đồ thì ra đi rao giảng khắp nơi, có Chúa cùng hoạt động với các ông, và dùng những dấu lạ kèm theo mà xác nhận lời các ông rao giảng.

Đoạn kết với ngôn từ Freer

Và họ chữa lỗi cho nhau bằng cách nói rằng: “Thế hệ bất công và cứng lòng tin này nằm dưới quyền Satan, không để cho những điều ô uế do các thần khí nắm bắt được chân lý và quyền lực của Thiên Chúa. Xin hãy mặc khải sự công chính của Người ngay bây giờ, họ nói với Đức Kitô. Và Đức Kitô trả lời cho họ: “Giới hạn những năm quyền lực Satan đã chấm dứt, nhưng những biến cố kinh hoàng khác gần kề, ngay cả cho những kẻ phạm tội và những người mà Tôi đã bị trao nộp cho sự chết, để cho họ quay về cùng chân lý và không còn phạm tội nữa, để họ được thừa hưởng trên trời vinh quang thiêng liêng và bất diệt của sự công chính”.

Bộ sách “Đã nhập Tin mừng Máccô” và “Đọc Tin mừng Máccô” không mang chủ đích chú giải về hết mọi mặt, nhưng dựa rất nhiều vào những sách chú giải về Tin mừng Máccô của ba tác giả sau đây: Simon Légasse, *L'Évangile de Marc*, 2 volumes, collection *Lectio Divina*, commentaires 5, Paris, 1997; E. Cuvillier, *L'Évangile de Marc (La Bible en face)*, Paris-Genève, 2002; Camille Focant, *L'évangile selon Marc*, (CBNT 2), Paris, 2004. Soạn giả cũng tham khảo thêm những sách về Tin mừng Máccô được phát hành như sau.

THƯ MỤC

1. Alfred Loisy, *L'Évangile selon saint Marc*, Paris, 1912.
2. J. Huby, *Évangile selon saint Marc*, 26e éd., Paris, 1937.
3. M. J. Lagrange, *Évangile selon saint Marc*, 2e éd., Paris, 1947.
4. Robert G. Bratcher et Eugene A. Nida, Manuel du Traducteur pour l'Évangile de Marc, Publié par l'Alliance Biblique Universelle, 1963.
5. H. Troadec, *Évangile selon saint Marc*, Tours-Paris, 1965.
6. V. Taylor, *The Gospel according to saint Mark*, 2e éd., Londres et New York, 1966.
7. Marie Emile Boismard, *Synopse des quatre évangiles en français*, tome 2, Commentaire, Paris, 1972.
8. Jean Delorme, *Lecture de l'évangile selon saint Marc*, Cahiers Évangile 1-2, Paris 1972.
9. R. Schnackenburg, *L'Évangile selon Marc* (Parole et prière), (trad.) 2 volumes, Paris, 1973.
10. F. Bello, *Lecture matérialiste de l'évangile de Marc*. Récit pratique sociale, Paris, 1974.
11. Jean Radermakers, *La Bonne Nouvelle de Jésus selon saint Marc*, 2 volumes, Bruxelles, 1975.
12. B. Standaert, *L'Évangile selon Marc. Composition et genre littéraire*, Bruges, 1978.
13. François Bassin, *L'Évangile de Marc*, Vaux sur Seine, 1984.
14. Michel Quesnel, *Comment lire un évangile. Saint Marc*, Paris, Éditions du Seuil, 1984.
15. C.S. Mann, *Mark, A new translation with introduction and commentary*, The Anchor Bible, Doubleday, 1986.
16. J. Valette, *L'Évangile de Marc, parole puissance, message de vie*, Commentaires 2 volumes, Paris, Les Bergers et les Mages 1986.

17. Ch. Senft, *L'Évangile selon Marc*, Genève, Labor & Fides, 1991
18. Jacques Hervieux, *L'Évangile de Marc*, commentaire pastoral, Centurion, 1991.
19. A. J. Festugière, *La Bonne Nouvelle de Jésus selon Marc*, Paris 1992.
20. Marie Emile Boismard, *L'Évangile de Marc et sa préhistoire*, études Bibliques 26, Paris, 1994.
21. E. Drewermann, *La Parole et l'angoisse. Commentaire de l'Évangile de Marc* (trad.), Paris 1995.
22. Marie Emile Boismard, *Jésus un homme de Nazareth*, Paris, 1996.
23. Paul Lamarche, *Évangile de Marc*, études Bibliques 33, Paris, 1996.
24. Simon Légasse, *L'Évangile de Marc*, 2 volumes, collection Lectio Divina, commentaires 5, Paris, 1997.
25. B. Standaert, *L'Évangile selon Marc. Commentaire*, 2e éd. Paris, 1997.
26. Etienne Trocmé, *L'Évangile selon saint Marc* (CNT 2), Genève 2000.
27. Guy Bonneau, *Saint Marc – Nouvelles lectures*, collection “Cahiers Évangile” N° 117, Cerf, 2001.
28. Caroline Runacher, *Saint Marc*, Collection La Bible Tout Simplement, éd. L'Atelier, 2001.
29. E. Cuvillier, *L'Évangile de Marc* (La Bible en face), Paris-Genève, 2002.
30. Jean Marc Babut, *Actualité de Marc*, collection “Lire la Bible” N° 126, Cerf, 2002.
31. R.T.France, *The Gospel of Mark. A commentary on the Greek text (NIGTC)*, Grand Rapids 2002.
32. Camille Focant, *L'évangile selon Marc*, (CBNT 2), Paris, 2004.
33. Jean Marc Babut, *Pour lire Marc, Mots et thèmes*, collection “Initiations bibliques” Cerf, 2004.
34. Philippe Léonard, *Évangile de Jésus Christ selon saint Marc*, collection “Cahiers Évangile” N° 133, Cerf, 2005.

35. André Couture, *François Vouga, La présence du royaume, Une nouvelle lecture de l'évangile de Marc*, Labor & Fides (Genève) – Mediaspaul (Montréal), 2005.
36. Philippe Bacq - Odile Ribadeau Dumas, *Un goût d'Évangile, Marc, un récit en pastorale*, collection lumen vitae, 2e éd, Bruxelles, 2006.
37. Jean Delorme, *Parole et récit évangéliques, Etudes sur l'Évangile de Marc*, collection Lectio Divina N° 209, Cerf, 2006.
38. Jean Delorme, *L'Heureuse annonce selon Marc, I*, Lecture intégrale du deuxième évangile, collection Lectio Divina N° 219, Cerf, 2008.
39. Jean Delorme, *L'Heureuse annonce selon Marc, II*, Lecture intégrale du deuxième évangile, collection Lectio Divina N° 223, Cerf, 2008.
40. Benoît Standaert, o.s.b., *Évangile selon Marc Commentaire*, collection Etudes Bibliques, Nouvelle série, N° 61, (3 Tomes), Gabalda, 2010.
41. Geert Van Oyen, *Lire l'évangile de Marc comme un roman*, collection Le livre et le rouleau, Lesius, 2011.
42. Jean Mansir, O.P., *L'évangile en marche, Nouvelle lecture de l'évangile de Marc*, Fidélité, 2011.
43. Jacques Cazeaux, *Marc, Le lion du désert*, collection Lectio Divina N° 252, Cerf, 2012.

**Những sách & bài viết bằng Việt ngữ
về Tin mừng Máccô**

44. Marie Emile Boismard, *Đức Giêsu một con người làng Naza-rét, thánh Máccô tường thuật*, dịch giả: đmhv, chân lý, 2001.
45. Jean Delorme, *Đọc Tin mừng theo thánh Máccô*, (bản dịch), 2003.
46. Carlo Martini, *Tin mừng theo thánh Marcô*, (bản dịch và không

- ghi năm xuất bản). Trong sách có dịch thêm bài: Jean Delorme, Giáo huấn trong Tin mừng Máccô.
47. Tanila Hoàng Đắc Ánh, *Tin mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Máccô*, Mai Khôi, 2005.
 48. FX Vũ Phan Long OFM, *Các bài Tin mừng Máccô dùng trong Phụng vụ*, nhà xuất bản Tôn Giáo, 2008.
 49. William Barclay, *Tin mừng theo thánh Máccô* (bản dịch Việt Ngữ từ nguyên tác The Gospel of Mark, năm xuất bản?), Nhà xuất bản Tôn Giáo, 2008.
 50. Giuse Lê Minh Thông OP, *Tin mừng Máccô song ngữ Hy Lạp - Việt*, Trung Tâm Học Vấn Đa Minh, ấn bản 2, 2009.
 51. GS Phạm Xuân Uyển, SDB, *Tin mừng Theo Thánh Máccô, Học Hỏi Và Đưa Lời Chúa Vào Cuộc Sống*, Học viện Thần học Philip Rinaldi Don Bosco Xuân Hiệp, Việt Nam 2013.
 52. Giuse Lê Minh Thông OP, *Phương pháp đọc và kỹ thuật hành văn trong Tin mừng Máccô*, 2011, <http://leminhthongtinmunggioan.blogspot.com/>
 53. *Hành trình học hỏi Tin mừng Máccô: 16 bài học khám phá*, Raymond Apicella (LM Trần đình Nhi chuyển ngữ)
 54. <http://www.simonhoadalat.com/HOCHOI/KINHTHAN/PhucAmMaco/MucLucMaco.htm>
 55. Vũ Văn An, *Hồi cuối trong Phúc âm Máccô*, đăng trên <http://vietcatholic.net>
 56. Người Lữ Hành, *Chân dung Đức Giêsu trong Tin mừng Máccô*, đăng trên <http://www.simonhoadalat.com>
 57. Đan Quang Tâm, *Cấu Trúc đối Ngẫu Tréo Trong Tin mừng Máccô*, đăng trên <http://nguoitinhuu.com/chiaselinhthi...ingautmMc.html>
 58. Giêrônimô Nguyễn Văn Nội, *Khám phá Tin mừng Máccô*, đăng trên <http://www.ghhv.quetroi.net/63NGUYENVANNOI/63NVNOIKhamPhaTinMungMacco01.html>

59. Etienne Charpentier, *Pour lire le Nouveau Testament*, NXB Cerf, Paris, 1986, trang 54, 64, 76, 88, 100, Người dịch: Giêrônimô Nguyễn Văn Nội: Đức Chúa của Máccô, một con người, đăng trên <http://gpbanmethuot.vn/content/ch%C3%A2n-dung-%C4%91%E1%BB%A9c-kit%C3%B4-theo-b%E1%BB%91n-t%C3%A1c-gi%E1%BA%A3-tin-m%E1%BB%ABng-th%C3%A1nh-m%C3%A1cc%C3%B4>
60. *Dẫn nhập Tin mừng theo thánh Máccô*, đăng trên <http://www.catholic.org.tw/vntaiwan/vnbible/vnmarco.htm>
61. Gs. Lê Xuân Hy, Ph.D. *Bí mật của Chúa Cứu thế*, đăng trên <http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=14&ia=541>
62. *Chú Giải Tân Ước Theo TOB*, theo bản dịch của Linh Mục An Sơn Vị, Tiểu Dẫn Phúc Âm Thánh Máccô: Đức Kitô Giảng Viên Thiên Chúa, đăng trên <http://www.catholic.org.tw/vntaiwan/tob/tob9.ht>

LÊ PHÚ HẢI

Tác phẩm đã in:

1. *Qua trướng bạc tóc vẫn còn bơ vơ* (thơ),
Lộ Trần - Pháp, 1982.
2. *Tuyển tập Thơ Văn 1975-2002*, Lộ Trần - Pháp, 2003.
3. *Kinh lạy Cha*, Thời Điểm - USA, 1996.
(Tái bản trong tủ sách Định Hướng Tùng thư, Pháp - 1997, và Việt Nam năm 2010).
4. *Đức Giêsu Nazareth*, Việt Nam 2011.
5. *Hướng dẫn cử hành Thánh lễ*, Việt Nam 2012.
6. *Lịch sử & linh đạo Đời tu*, Việt Nam 2013.
7. *Theo dấu chân thánh Phaolô*, Việt nam 2014.
8. *Đức Trinh Nữ Maria: Tôn sùng và cầu nguyện*,
Việt Nam 2014.
9. *Dẫn nhập Tin Mừng Máccô*, Việt Nam 2015.

Một số thơ được tuyển đăng trong hai tác phẩm:

1. *Tuyển tập Thơ văn 90 Tác giả Việt Nam Hải Ngoại 1975-1981*,
Văn Hữu, USA, 1982.
2. *Vỡ Đức Trung, Một phần tư thế kỷ Thi Ca Việt Nam Hải Ngoại 7*,
1975-2000, Văn Hóa Pháp Việt, 2007.

Tác phẩm sẽ in:

1. *Đọc Tin mừng Máccô.*
2. *Hướng dẫn nghiên cứu Kinh Thánh
theo phương pháp phê bình Lịch sử.*
3. *Thơ và Nhạc.*

MỤC LỤC

Nhập Đề.....	5
Chương I: Thể văn Tin mừng.....	11
1. Ngôn từ.....	11
1a. Tin mừng trong văn bản phàm tục.....	11
1b. Trong Kinh thánh Hípri.....	12
1c. Trong Kinh thánh LXX.....	13
1d. Tin mừng theo thánh Phaolô.....	14
1e. Tin mừng trong Máccô.....	15
1f. Tin mừng trong Mátthêu và Luca.....	17
1g. Tin mừng như cuốn sách.....	17
2. Vài đặc điểm thể loại văn chương Tin mừng.....	18
3. Trong Tin mừng còn có những thể loại văn chương khác.....	20
Chương II: Vấn đề Nhất lãm.....	23
1. Chuyển hệ từ mẫu nguyên thủy hay mẫu chung.....	24
1a. Giả thuyết Tin mừng nguyên thủy.....	25
1b. Những mẫu đoạn.....	26
1c. Truyền thống truyền khẩu.....	26
2. Mẫu phả hệ.....	27
2a. Thuyết Tin mừng Mátthêu có trước.....	28
2b. Thuyết Tin mừng Máccô có trước.....	28
3. Những mẫu hỗn hợp.....	29

3a. Thuyết hai nguồn văn.....	29
3b. Nguồn Q	31
3c. Tin mừng Mátthêu tiếng Aram.....	34
3d. Thuyết nhiều tài liệu tiền-Nhất Lãm.....	35
Kết luận	39
Chương III: Tin mừng Máccô	41
1. Tác giả	42
2. Địa Lý.....	45
3. Những nguồn gốc cho Tin mừng Máccô.....	47
4. Hoàn cảnh biên soạn	50
5. Cộng đoàn Máccô.....	51
6. Ngôn ngữ và văn thể	52
7. Những tư liệu được dùng trong Tin mừng Máccô.....	57
Chương IV: Chủ đề Kitô học theo Máccô:	
Người ta nói Thầy là ai?	61
1. Đức Giêsu, Kitô, Đấng Mêsia	62
2. Đức Giêsu, Con vua Đavít	65
3. Đức Giêsu, Con Người đau khổ	66
4. Đức Giêsu, Con Thiên Chúa	71
Chương V: Bí mật Thiên sai.....	77
1. Đức Giêsu hoàn thành phép lạ xa lánh đám đông.....	78
2. Những lệnh truyền im lặng.....	79
2a. Những lệnh truyền giữ im lặng trong các trình thuật phép lạ	79
2b. Những lệnh truyền cho ma quỷ giữ im lặng	82
3. Tại sao các dụ ngôn	83
4. Những lời khuyên cho các môn đệ.....	84

Nhận xét	85
----------------	----

Chương VI: Tin mừng Máccô: Vài dạng

Giáo thuyết87

1. Loan báo Tin mừng	87
1a. Tin mừng.....	87
1b. Sự loan báo	90
2. Triều đại Thiên Chúa.....	93
3. Chủ đề giáo huấn.....	97
3a. Đại cương.....	97
3b. Lời Đức Giêsu giảng dạy như hành vi sức mạnh	98
3c. Dẫn từ bằng dụ ngôn.....	98
4. Thương khó và Sống lại	98
4a. Trình thuật Thương khó và Sống lại	101
4b. Chủ đề Thương khó và Sống lại trong Tin mừng.....	101
Kết luận	103

Chương VII: Những người đến nghe Đức Giêsu

rao giảng105

1. Đám đông dân chúng, những kẻ chống đối, những người được cứu chữa.....	107
1a. Đám đông.....	107
1b. Những đối thủ của Đức Giêsu	108
1c. Những người được chữa lành	109
2. Đức Giêsu và các môn đệ.....	110
2.1. Anh em vẫn chưa có lòng tin sao?.....	112
2.2. Lời kêu gọi và huấn luyện các môn đệ	113
Kết luận	119

Chương VIII: Bối cảnh Tin mừng Máccô121

1. Nhập đề: 1,1-13: Tước hiệu và Lời ngỏ 122
2. Phần 1: 1,14–8,26: Đức Giêsu là ai?
Bí mật của Người 122
3. Phần 2: 8,31–15,47: Đức Giêsu là ai?
Mạc khải Đấng Mêsia 123

**Chương VIII: Tin mừng Máccô Bản dịch dùng cho
việc nghiên cứu127**

DẪN NHẬP TIN MỪNG MÁCCÔ

LM. LÊ PHÚ HẢI, O.M.I.

Chịu trách nhiệm xuất bản
Giám đốc - Tổng Biên tập

Nguyễn Công Oánh

Biên tập : Nguyễn Thị Hà
Trình bày: MJ. Dòng Phaolô Thiện Bản
CF. Dòng Phaolô Thiện Bản
Giuse Trần Anh Dũng, OMI

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

53 Tràng Thi - Hoàn Kiếm - Hà Nội
ĐT: 04 35566714 - Fax: 04 35566703

In 1,000 cuốn, khổ 15x23cm. Tại Công ty Cổ phần in Khuyến Học Phía Nam, 09-11 đường CN1, P. Sơn Kỳ, Q. Tân Phú, Tp. HCM. Số XB 44-2015/CXBIPH/94-01/TG. Quyết định XB: 29/QĐ-TG, ngày 20-01-2015. In xong và nộp lưu chiểu Quý I/2015. ISBN 978-604-64-1957-9